

původní slovo a foto / Smrt karikaturistů * FECO / Co dál s organizací? * Úvaha / Pour Feliciter 2015 - co nám ukazují? * Silvestr / Kreslený humor a Silvestr - velká bída (MfDnes, Právo, LN... a co?) * ČUK / Vtip prosince a roku * Novinka / **SEM SE MI DÍVEJTE!** - aneb Kreslíme hlavouny (Putin a Zeman) * Ze Slovenska / Čizmaza, Svrček, Danglár * Časopisy / Eulenspiegel i Nebelspalter přežily - vycházely po celý rok * GAG / Nová distribuce: e-GAGmag bude chodit **12x za rok. Zdarma!** Napište si o něj * Citát / Josef Poláček * Archív / Kreslíř Mediažurnálu č. 3/4 2014: Roman Kubec * Z Polska / Nové vedení SPAKU; Laureáti Eryků 2013 * Kalendarium * Z domova / **Novinářská cena finišuje - deadline už 2. února!** / Sváteční jména: Steiger, Barták, Slíva, Jiránek (i Hoghart) * Dokument / Wolinski * Výsledky / Azerbajdžan, Mexiko, USA, Maďarsko, Rumunsko, Německo... * Propozice / Itálie, Čína, Německo, Egypt, Slovensko, Bulharsko, Portugalsko * „25“ / Pozvánka na první Valnou hromadu ČEUKá!

e-GAG

(K teroristickému útoku na redakci satirického týdeníku Charlie-Hebdo přinášíme méně známé informace uvnitř magazínu)

Měsíčník autorů a přátel české karikatury

e-Číslo 2015 / 1 XIII. ročník

OBRÁZKY: ŠTORKÁN, ŠOUREK, SLÍVA, HOFMAN, KOŠTÝŘ, BARTÁK, STESKA, KUBEC, ŠMÍD, KEMEL, TECHMANN, PLANTU, TOMASCHOFF, BECK, COST, NIEUWENDIJK, ZLATKOVSKIJ, GRANLUND, KUSTOVSKIJ, HANSSON, BOUTON, POPOV, CUEVA, KOWALSKA, AVRAMESCU, ČIZMAZIA, HURZMEIER, WOLLINSKI, LUZIER, TITANIK, KAZANEVSKY, ZUN, WEGMANN, LEPÉE, SVRČEK, PAVLIK, POPE...

původní slovo / Tak tedy PF 2015 - naši milí čtenáři...

... to nám ten nový rok pěkně začíná, že?

Však také titulek k tomuto textu do 1. čísla GAGu nového ročníku za třemi tečkami pokračoval původně úplně jinak. Ona i ta fotka zde byla úplně jiná. Prostě se ukázalo, že třináctka v čísle ročníku magazínu určeného karikaturistům nám chce cosi naznačit. Přesto nebude útok namířený proti *jakémukoliv* časopisu věnovaném humoru **ú**hlavní náplní tohoto čísla. Vše, co se stalo, už víte. Co jste však určitě neviděli, je tento snímek **Jana Koutka** pořízený pro e-GAG. U francouzské ambasády 10. ledna 2015 voněly kytky a čadily svíčky. Poprvé za poslední půlstoletí tu bylo rušněji než u protější zdi, zvané Lenonova... (g)

President světové unie cartoonistů řeší stejné problémy jako ČUK....

Jde o pokročilý věk zakladatelů, ale i současného vedení ... a členů národních spolků vůbec. A také o způsob komunikace. V posledním desetiletí se hodně změnilo právě v této oblasti. Spolu s tištěným barevným FECONEWS-magazinem rozeslal **Peter NIEUWENDIJK**, *secretary General FECO*, psaní národním svazům. V něm mj. konstatuje, že věkový průměr současného vedení FECO dělá kolem 66,5 let. Zatím jim zdraví přeje, uvádí Peter - ale kdo ví, jak to bude vypadat za 10 či za 20 let? Současnému předsednictvu by bylo už osmdesát!

Má smysl tištěný FECONEWS-mag?

Podobný problém má FECO s tištěným časopisem, jehož poslední číslo 60 nedávno vyšlo. Má FECO s jeho vydáváním pokračovat? Jde o poměrně drahou záležitost co do výroby i poštovní distribuce po celém světě... Nemohla by proto stačit jeho digitální verze? Peter se proto ptá: „*Maybe we need a FECO app, FECO facebook, FECO Twitter, FECO blog or any other internet contacts?*“

A vyzývá k diskusi, jak dál pokud jde o mladou krev ve FECO Board. A také o nápady, kdo by mohl být novým presidentem organizace: „*Maybe it's high time to discuss the future together with as many FECO Chiefs (and members) as possible. Where? When? Any suggestions? Please let me know what you think about this.*“

Kdo se hodí na předsedu?

Takto položená otázka, tedy kdy a kdo by mohl **P. N.** ve vedení FECO vystřídat, je zcela regulární. Ale o diskusi, která se kolem toho rozvine, o mnoha návrzích, které Nieuwendijkovi na tuto výzvu dojdou, máme své pochybnosti.

Napíše mu někdo z vedení ČUKu, co si o takové diskusi myslí? *Obdobný* problém jsme v Česku počali řešit *obdobným* způsobem před dvěma lety. Koncem loňského roku to málem vedlo k zániku celého zdejšího spolku - ještě před oslavami 25. výročí založení. V českém předsednictvu (ČUK = **FECO CZECH REPUBLIC**) už není nikdo, kdo by pamatoval dobu a **ideje**, z nichž se spolek zrodil. **Po odchodu GAG-mena** z výboru zbyl tu až do loňska jako poslední účastník události už jen stále chořejší **Kobra**.

Proběhne generační výměna v klidu?

V tom má o 5 let starší FECO výhodu - vždyť **Peter Nieuwendijk** byl **Otcem Zakladatelem**. O to složitější, ne-li rovnou horší, však může být personální výměna, která samozřejmě i zde jednou nastane. Rádi bychom věřili, že kolem této generační výměny se FECO vyhnou problémy s kandidáty. A že nepřinese takovou honičku na jedince odlišného názoru, jakou v obdobné situaci zažila - a snad přežila? - Česká unie karikaturistů. **Ivan Hanousek**

Kresba: **Peter Nieuwendijk** (autoportrét)

Glosa / Jsme všichni Charlie? Hanousek: Je suis spíš Sorry...

Česká masmédiá, hlavně ta veřejnoprávní, projevila v momentě pařížského teroristického útoku na redakci černohumorného týdeníku až nečekaně nízkou informovanost o výtvarném humoru, o jeho existenci a funkci. Projevilo se to nejen otázkami zaměřenými zcela obecně k teroru - a ke svobodě slova (i kresby). Ta byla už mnohokrát zodpovězena a ve Francii ani u nás se o její nutnosti nepochybuje. Daleko méně se mluvilo o potřebnosti humoru v médiích, toho opravdového, ne buranského. A vůbec nejsmutnější byla malá povědomost o autorech, kteří u nás takový humor kreslí.

V prvním týdnu se to projevilo tím, že se redaktoři ptali jako první na názor a do svých pořadů zvali **Štěpána Mareše**, který své už své známé a často od dánských karikatur provi-čované vystoupení obohatil jen trochu vážnějším výrazem v tváři.

Pokud nevědí v televizi o lepším respondentovi než o takovém, který přijde do studia kdykoliv a úroveň jeho vystoupení je předem známa, není to jen jejich vinou. Horší je, že se správně nezeptají. Copak si nevšimli, že karikatura a kreslený humor je něco jiného? Že Mareš není ryzí karikaturista? Že *Zelený Raoul* je dílem autorské skupiny *Hruteba*? Ti vymýšlejí nápady, libreta prostě jsou autory. A kreslený humor? Vtipy z *Blesku* či *Profitu* najdete na stepanmares.cz. Mareš je velmi dobrý kreslíř, opravdu zdatný řemeslník a pro

čistě ilustrátorský účel nevhodnější. Jeho přínosem je zachycení podob osobností, které autoři do díla obsadí a také jednotně kvalitní styl, kterým navazuje na u nás proslulé dílo Káji Saudka. Ale zavádět hovor k něčemu více obecnému či teoretickému, nemá smysl. Karikaturisti - ti skuteční, byť ne třeba tak ochotní se ukazovat v médiích - tu ovšem jsou. Kreslí své vlastní náměty a nápady! Uvedu jen **Kemela** či **Reisenauera**, kteří mají nejčastěji do činění se satirickou větví kresleného humoru. A pak je tu **Teichmann**. Jak vidíte **ze dvou kreseb** z *MfDNEsu* (**viz!**), jde o autora zasvěceného, který ví kdo je i jak a co kreslil **Wolinski**. A ví už od dob tahů s Jiránkem o autorech *Charlie*. Umí je proto do své karikatury organicky zapojit. Proto by možná bylo při zvaní do debat o hranicích či přípustnosti témat jako *holokaust* možné se spíš zaměřit na Tesaře či Baldýnského, tedy těch, co Raoulovy seriály vymýšlejí. Ale hlavně asi na **Sorráky**.

Den po atentátu na *Charlie Hebdo* jsem si řekl: u nás by byl **identickou** událostí takový **útok na redakci Sorry** a postřílení **Fefíka, Douši, Setíka, Košťýře a spol.** Vlastně jsem jen čekal, kdo to kde napíše anebo řekne jako první. Jenže v tom hrdinném občanském postoji, kdy jsme **všichni byli Charlie**, se jaksi ztratilo, že ten časopis měl zcela specifický humor a

specifické publikum. **Jako Sorry.** Černý humor **bez hranic.** Nic mu není svaté - v tom je právě **ten vtíp!** Jako ve **Fefíkově** současném **e-Sorry.** S autory, kteří vymýšlejí bezohledné vtípy nad sklenkami v hospodě.

Nejsem s to pochopit zcela každý vtíp pracující s textem ve francouzštině a v paříském politickém prostředí. Ale za těch čtyřicet let, co s pauzami sleduji *Hara-Kiri* a *Charlie Hebdomaire*, mohu docela slušně posoudit, v čem se *Sorry* od Paříže poučilo, čím se zdejší kreslíři inspirovali a jakou úroveň humoru poskytují v češtině v Praze. Přiznám se bez vyhrožování kulkou ze samopalu SA-58, že v tom pražském humoru nacházím skvělé fóry (ty kreslené, ale i ty co si hrají se slovy) častěji. Byť třeba výtvarně na špičce z *Charlieho* nestačí.

No - konečně!

oddechl jsem si až o čtvrté dopolední, když jsem otevřel magazín **Dnes** a v něm našel dlouhý rozhovor se dvěma protagonisty českého černého humoru „bez hranic“. Dobré vysvědčení pro redakci tištěného periodika, v němž shodou okolností působící **Filip Saiver** je nejen dobrý novinář, ale také vrstevník „kolektivu“ autorů *Sorry*. Vjádru se však potvrdila povrchnost televizního zpravodajství, oproti klasicky vypadajícím týdeníkům. Zmíněný **Magazín č. 3 z 22. ledna** tr. jistě dovedete „podojit“ na svých webových vyhledávačích, proto jen pár úryvků:

Nepřijde vám teď karkaturista jako rizikové povolání?

„V tom momentu, kdy si začne člověk dávat pozor na pusu, je kandidátem blázněnce a měl by se na všechno vykašlat...“

Nekoledujete si?

„V dalším čísle *Sorry* vyjde velká soutěž o malého teroristu. Půjde o test, ve kterém se třeba ptáme, zda si islamisté sladí čaj lesním medem, lučním medem nebo Mohamedem.“

Máte hranice, za které byste nešli, kromě těch zákonných?

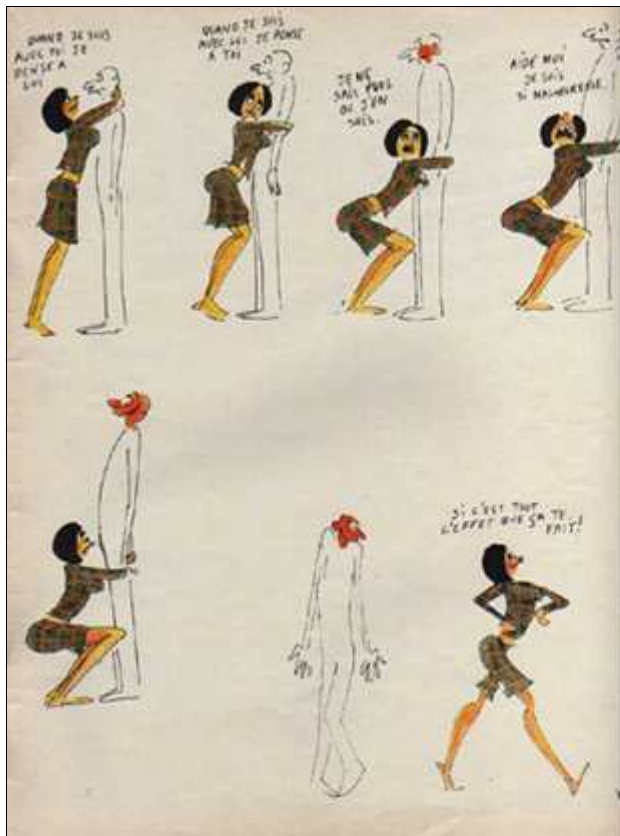
„My zákony neznáme, takže ty pro nás limitem být nemůžou. Limitem pro nezveřejnění vtípu je jen pocit vlastní trapnosti.“

Skoro se o vás začínám bát...

„V *Sorry* neděláme programově politickou satiru, ale někdy je třeba. My jsme přece ti, co si střílíme z lidí, ne aby lidé stříleli do nás.“

(Poslední slova jsou také uvedena jako název celého článku - **rozhovoru s lidmi, kterým není nic svaté.**)

Rozhovor s **Vářkou** a **Fefíkem** není dlouhý, ale prostírá se přes šest stránek magazínu. Jsou zde fotoportréty obou humoristů, aby je mohli teroristé snáze identifikovat, kresby jsou označené autorsky jako „**Sorry**“, ale poznáme z rukopisu karikaturistů, že jsou od *Kulovaného* (2x) *NOSa*, *Fefíka* a *Setíka*. V textu je i významné sdělení: Od dubna na *Sorry* naváže **Soráč**, který bude opět v prodeji na stáncích. Takže si raději navlékneme tričko: „*Nous sommes Soráč*“. Adresu redakce e-GAG nezveřejňuje, protože za ní slouží hospoda.

Celostránkové (a to dost velké = 28x22 cm) kresby nabízel karikaturistům časopis Hara-Kiri na svých 64 stránkách v letech 1968 - 1974, tedy v těch číslech měsíčníku, které máme v archívu. Wolinski byl z těch, kteří takový prostor měli v každém čísle k dispozici. Vybrali jsme barevnou i černobílou ilustraci, kresbu beze slov i kresbu se spoustou textu. Kresbu coby jeden vtip, i kresbu „na pokračován“ tedy humorný comics strip. Většinou se zabývaly vztahem mužů k ženám. Wolinski byl svým stylem nepřehlédnutelný a méně hloubavý prohlížeč by si jeho humor mohl splést jen s Reiserem. Oba byli hvězdami časopisu, který nás

tehdy ovšem uchvacoval i svými inscenovanými fotografiemi, které se velice často tvářily jako reklamy. Ovšem byly to inzeráty **na ruby**, oku našince nesmírně odpudivé a proto silně přitažlivé. Pár jsme jich vybrali (Autor: **Cavanna - viz fotky**. Text v reklamě: **Ohromte své přátelé. Kuřte Pallmallky!** a na druhém snímku: **Propan nebo butan?** byly ještě jiné, tvářící

se jako návody k různým činnostem a jelikož redakce hodně mířila na pánskou část čtenářské obce, často se v ní objevovaly neoblečené slečny. Říkalo se, že jsou to nejmilejší členky redakce a kamarádky redaktorů se smyslem pro humor. Myslím, že hoši v Sorry tuhle důležitou stránku redakční práce podcenili, ovšem fakt je, že tak kvalitní barevné snímky by

asi v šedočerně tištěném Sorry nemohly tak zaujmout. Rovněž francouzský knižní trh má početnější publikum, které po léta kupovalo drobné knižní svazky, které nabízely Wolinského kresby tříděné dle tematiky (obálky alb jsou na předchozí straně ve sloupku **nalevo!**) Časopisy *Hara-Kiri* ani jeho klon *Charlie Mensuel* a později *Charlie Hebdo* se nikdy netajily,

že jsou koncipovány jako *Journal betes et méchantes* (**zlý a blbý**). A tedy určeny pro tak zaměřené čtenáře. Kdo si časopis koupil, nemohl být pohoršen - snad jen člověk zcela slepý. Jenže proč by si pak časopis kupoval? Obálka vlevo je jednou z nejodpudivějších. Na obálce vpravo je známá obálka speciálu *Charia Hebdo*, kde vám šéfredaktor - prorok slibuje sto ran (bičem), pokud neumřete smíchy. (Kresba: „Luz“)

Také čeští autoři se připojili ke karikaturistům z celého světa (tedy: skoro celého), co zaplnili svými reakcemi cartoonsweby, a pak tištěné noviny a později i časopisy. Z Čechů jsme vybrali díla **Kemela** a **Koštýře**. Z našich magazínů se vytáhl „**Týden**“, když karikatuře věnoval nejen obálku, ale i dvě strany uvnitř, kam umístil přehled obálek světových časopisů - s jejich nejrůznějším grafickým řešením. Týdeník *Instinkt* přinesl k tomu rozhovor se **Slívou** (má s *Cabu* společného galeristu).

Jména zabitých Francouzů: Wolinski, Charb, Tignous a Cabu

Na obr. vlevo obálka se vtipem „*Korán je na Ho...- nezadrží kulky!*“ z časopisu *Charlie*, k němuž se Týden hlásí nahoře nad titulem týdeníku.

Jinak se jak na internetu, tak v tisku stává nejčastějším symbolem odporu proti násilí tužka. Však už to známe z doby útoků na dánské karikaturisty: právě tužka je považována (nevím zda právem) za dobrou zbraň v rukou umělce...

Wollinski patřil k mezinárodní soutěži karikaturistů pořádané v portugalském Portu s názvem WPC. Právě tento zasloužilý umělec stál od roku 2004 trvale v čele tamní proty, která rozhodovala o oceněních udělovaných umělcům z celého světa.

Tamní pořadatelé proto letos krom letošního ročníku soutěže, na níž už Francouz nedorazí, uspořádalo velkou výstavu v místním Muzeu tisku = **PORTUGUESE PRINTING PRESS MUSEUM**.

Více o tom najdete na: http://www.cartoonvirtualmuseum.org/i_galjesuischarlie_f.htm - kde se soustředí obrázky na téma „Je suis Charlie“.

Podobné výzvy a akce k uctění obětí útoku na pařížský časopis drsného humoru jsou k nalezení na internetu a jsou z mnoha míst světa...

Pro historii:

Vybráno z novin k teroru na Ch-H.

Obrázek na titul nového čísla, které vyšlo po vyvraždění redakce nakreslil **Ronald Luzier**. Na obálce je Mohamed s cedulí *Já jsem Charlie (vše odpuštěno)*. Vysoký náklad časopisu, vydávaného postupně den co den a distribuovaného do dalších zemí (v menší míře i do Česka) v hlavních světových jazycích (prý i arabsky) krom jiného pomohl zadluženému týdeníku od očekávaného bankrotu. Už před vánoci 2014 žádala redakce čtenáře o finanční dary. Nyní už to nehrozí - jen Google vydavateli daroval 250 tisíc dolarů.

V ČR se prodával výtsk za 145 Kč, ve Francii za 3 eura. V redakci máme k dispozici toto číslo v elektronické podobě a formátu pdf. Ovšem publikování kreseb z časopisu se netěší přízni muslimských učenců: „*Takové věci pouze povzbuzují nenávisť,*“ uvádějí.

Iránské ministerstvo zahraničí uvádí, že „*kresba uráží citění muslimů a může roztočit kolo násilí.*“

Útok teroristů vyvolal zděšení a ve Francii na něj reagovala veřejnost - půl druhého milionu občanů v čele se státníky z řady zemí tak ukázalo svůj vzdor vůči snaze odradit svět od svobody projevu. V pátek 16. 1. se rozloučila veřejnost s ředitelem redakce a karikaturistou **Charbem**. „*Zde leží jeden z prvních karikaturistů v dějinách, který zemřel kvůli tomu, co tvořil,*“ prohlásil nad rakví místní politik. Na pohřbu zazněla internacionála - zesnulý podpo-

roval francouzskou komunistickou stranu. (red).

V příštím čísle přineseme několik ukávek z komentářů českých novin k této události
Kresby - nahoře: „*Tasil první...*“ **H. Pope** ; uprostřed: **Plantu** ; a dole **Nik Titanik**

Kreslené vtipy nejsou mrtvé. Ale poptávka po nich je dnes menší než po portrétní karikatuře. Tedy poptávka institucionální, ať už z redakcí (a internetu?) anebo taková ta víc živnostenská - pokud bereme kreslení lidiček na firemní společenské události za řemeslo jako řádnou obživu. Zatímco výsledky práce některých výtvarných řemeslníků nejsou vlastně vidět, pokud na ně nenarazíme v něčím „parádním pokoji“ pěkně za rámečkem. Většinou však končí někde v deskách zastrčených v šuplíku. Není proto možné taková díla srovnávat ani navzájem, ani s pracemi špičkových světových portrétistů. No, ale ono to ani není třeba.

Redakce tištěných periodik, jak se říká souhrnně novinám a časopisům dávají příležitost autorům, kteří mají pro to talent, podělit se o posouzení své tvorby širšímu než rodinnému kruhu. A ti skutečně nejlepší dokonce svou tvorbou baví anebo nebaví často více než statisícová publika. Říká se tomu portrétní karikatura, *Peter Zavacký* ze Slovenska to zkracuje na *kariportrét*, a známe to nejen z naší ušlechtilé minulosti - příklady a jména mistrů najdete v úhelné knize *Adolfa Hoffmeistera „100 let karikatury“* (letos je jí právě 60 let). Dnes u nás pěstují tuto disciplínu viditelně a proto nejlépe v MfDNESu *Teichmann* a v Respektu *Reisenauer*.

A nejsou sami, víme že u nás kreslí úspěšně několik dalších autorů (*L. Vaněk, Vitas, Kovařík, J. Dostál, Hanák*) a jiní to také umějí byť se to tolik neví. Právě jim, tedy všem ostatním karikaturistům v GAGu dáváme nyní příležitost se pochlubit svými kousky na dané téma.

Nová zpráva: Zeman zve Putina do Prahy. Takže téma našeho prvního „úkolů“ je zřejmé: dva presidenti: **Vladimir Putin** nebo **Miloš Zeman**. Anebo **oba společně...**

Technicky vzato: pošlete každou kresbu zvlášť, každou nejvýš ve velikosti do 16 cm na šíř (šířka stránky GAGu) a v obvyklém formátu **.jpg** (.JPEG) barvy v běžném **RGB** - tedy prosíme pěkně: žádné gify a tify a hlavně vůbec **ne .pdf...** A ještě (hlavně pro Hanáka) nech si Pavle poradit, jak obrázek oskenovat na velikost do jednoho mega (tj 1000 kb). Nejspíš nastavit nanejvýš tak na 125 dpi...

Na dalších stránkách jsou, třeba pro inspiraci - anebo jako rozcvička? - podklady. Tedy příklady, jak kdo tyto dvě postavy vidí a jak už je někdy nakreslil. Zemana našinci (viz **vlevo** na p.f. 2015 *Radek Steska*). Putin se ovšem těší větší oblibě u karikaturistů cizích (vlevo: *Dave Granlund*).

Z ukázek, které najdete na dalších dvou stranách, je ovšem zřejmé, že jsme vybrali graficky či stylem co neodlišnější díla. To proto, že nepreferujeme žádný styl anebo způsob pojetí té které osoby objektu. Dokonce máme pocit, že málokdo z tuzemců navazuje na tradici, počatou Jiránkem a brzy na to i Kemelem... Totiž, že známé osobnosti vůbec nemusí být zachyceny ve ztrnulé pozici, kde jde hlavně o chycenou podobu tváře - byť „správně“ deformované... A že jejich podobizny nemusí být jen doplněny nějakým drobným atributem spojeným s jejich osobou či skandálem. Ve světě se tomu žánru říká *editorial cartoons* a jsou to de facto **vtipy**, u nás obvykle nazývané **politická satira** (a zrovna ta je nejvíc žádána v hodnotných denících).

Kresby na příštích stranách **VI. Kazanevsky, V. Teichmann, M. Kemel, J. Košťýř, Z. Zun**

Takže: aby se kreslíři neportrétového typu necítili postiženi, mohou do redakce GAGu posílat své **běžné vtipy**, ovšem **na uvedené stejné téma** (Putin, Zeman - **viz dole**). Ale kurážné jedince tímto přáním nemíníme odradit od pokusů o klasickou **portrétní karikaturu!**

Pořad Hovory z Lána, u kterého se posluchači několikrát zakuckali, končí. Prezident Miloš Zeman už nebude živě promlouvat z Českého rozhlasu, ale na Frekvenci 1. Chceme věrně zobrazovat realitu, řekl její šéf. Zemanovská realita začíná 4. ledna.

VĚŘTE MI, ŽE BYSTE TAKÉ UDĚLAL LÉPE, KDYBYSTE NĚKTERÉ Z VAŠICH BONMOTŮ RÁČIL PROSPATÍ...

Podklady k akci „Sem se mi dívejte“: Co vlastně víme o **Putinovi**?

Zatímco o **Miloši Zemanovi** víme své (a je toho dost, aby bylo z čeho „vařit“), s **Vladimírem Putinem** to není tak jednoduché. Navíc soudíme, že Zeman nás může leccčím a často provokovat či štvát, Putin se právem zdá být nebezpečný. Jen těžko se totiž najde nějaká kladná stránka jeho povahy - pokud tedy nejste zapálenými rusofily, obdivovateli ruských špiónů a tvrdých opatření proti odpůrcům. Faktem (zatím) je, že nový ruský car se od svého vzoru zatím liší tím, že oponenty jen zbavuje majetku a zavírá do vězení, mrtvých měl Stalin na svědomí (pardon, to neměl) mnohařádově více. Nicméně - kvůli 12 mrtvým v Paříži se málem zastavil svět. Těch 5 000 obětí ruského vpádu na Ukrajinu svět nedojímá?

Následující věty jsme vybrali výhradně ze solidních periodik - MfDNES a Respekt:

Jen den poté, co tisíce lidí ukázaly **Miloši Zemanovi** v ulicích červenou kartu a vypískaly ho před zraky čtyř hlav států mimo jiné i za jeho proruské postoje, oznámil Hrad, že si hlava státu pozvala ruského prezidenta **Vladimíra Putina**... (Jan Němec)

Pobaltské státy, které díky své novodobé historii nejcitlivěji vnímají šíří hrozby, kterou dnešní **Putino** imperialistické Rusko představuje, i proto do eurozóny vstoupily tak rychle, jak jen to bylo možné (my Češi si dáváme na čas a děláme, že se nás nebezpečí pocházející od Ruska netýká. Lžeme sami sobě a naší neúčastí oslabujeme naši Evropskou unii, která je spolu s NATO hlavní zárukou, aby **Putin** třeba neobsadil Karlovy Vary, podobně, jako okupoval Krym. (Luboš Palata)

Průběh protestů (kyjevský Majdan) byl do velké míry ovlivněn existencí konkurenčního projektu řízeného z Moskvy. Euroasijský svaz je mezinárodní obchodní a politická unie, která zatím neexistuje, ale měla by vzniknout v lednu 2015. Na rozdíl od Evropské unie nevychází Euroasijský svaz z principu rovnosti a demokracie členských států, právního státu ani lidských práv. Jde právě naopak o hierarchickou organizaci, jež ze své podstaty za svého člena nepřijme žádnou zemi, v níž funguje právní stát. Jakákoliv známka demokracie by v Euroasijském svazu představovala hrozbu Putinově vládě v Rusku.

Putin Ukrajinu ve svém projektu chce a to znamená, že na Ukrajině musí být nastolen autoritářský režim. (Tymothy Snyder)

Sestřelením letadla malajsijských aerolinií je v první řadě tragédií zmařených lidských životů. Je však i měřítkem škod, které **Putin** napáchal. Za jeho vlády se Rusko opět stalo zemí, kde nelze odlišit pravdu od falše a fakta jsou ve službách vlády. **Putin** je hrozbou mezinárodním normám, svým sousedům i samotným Rusům, kteří jsou opojeni jeho hysterickou protizápadní propagandou. Nesmírnost katastrofy letu MH17 měla **Putina** přimět k to-

mu, aby ustoupil ze své politiky podněcování války na východě Ukrajiny. On však přesto

vytrvává. **Putin** se zapletl do pavučiny vlastních lží, což se muselo nutně stát, jak by mu dokázal předpovědět každý amatérský moralista. Když jeho pohůnci vykonstruovali propagandu, že Kyjevu vládou fašisté, kteří ukřižovali tříletého chlapce, jeho popularita u ruských voličů stoupla o téměř třicet procentních bodů. Západ by si měl přiznat nemilou pravdu, že **Putinovo** Rusko je od základu nepřátelské. Západ by měl ihned uvalit tvrdé sankce, vyloučit ruského prezidenta z každého mezinárodního fóra, které stojí na pravdomluvnosti. Cokoliv jiného se rovná urážce nevin-ných obětí z letu MH17. (The Economist)

Čtyřicátník Volodymyr Kuchar je jedním z těch Ukrajinců, kteří se přihlásili do dobrovolnických batalionů ukrajinské armády na východě země. „Zjistil jsem, že jako novinář už nic nezmůžu, že nemůžu být neutrální, objektivní, když ruská strana chrlí stále jen obří lži a násilí. V situaci, v níž je Ukrajina a Rusko, se touto objektivitou vlastně novinář dopouští lži a obelhává čtenáře. Kvůli brutálním lžím Ruska jsou tak „objektivní“ novináři prostředkem, kterým Moskva obelhává svět. **Putin** je jako zloděj, který vám vezme kabát a říká, že když nebudete zlobit, nevezme vám čepici,“ říká Kuchar a dodává: „Příměří je podvod. Bude tu další Podněstří. **Putinovi** nelze věřit. Příměří tuto válku nikdy nevyhrajeme.“ (Luboš Palata)

Rusko se zásluhou kremelské propagandy stále více ponořuje do sebeohlupování nostalgickými mýty. **Vladimir Putin** dosud vládl na základě nepsané smlouvy s veřejností ve znění: Méně politické a názorové svobody za vyšší životní standard. Nyní se však po ukousnutí Krymu a následných západních sankcích prozrazuje jiná dohoda. Méně politické a názorové svobody, jakož i nižší životní standard, za výraznější pocit národní hrdosti a výjimečnosti. V našich krajích by sice znělo směšně, kdyby s tím někdo vyrukoval, ale Rusko je jiné. (Teodor Marjanovič)

Kresba: **Silvan Wegmann**

Česko i celou střední a východní Evropu čeká rok výročí svázaných s koncem druhé světové války. Stalin je v současném Rusku oslavován jako vítěz války a toto postavení jako by částečně smývalo zločiny jeho režimu. Přestože se **Putin** dříve od Stalina distancoval, dnes tak již nečiní. V ruských sdělovacích prostředcích ovládaných Kremlem, jsou USA a EU opísány slovníkem, který se někdy blíží stalinské a nacistické propagandě před druhou světovou válkou. Jak si bude připomínat konec druhé světové války Ukrajina, s níž je Rusko fakticky ve válce a část jejíhož území Moskva okupuje? **Putin** na Krymu svým vojenským dobrodružstvím poškodil základy poválečné bezpečnostní architektury. Okupace Krymu, tisíce mrtvých na východní Ukrajině, zničená města, podlý způsob nasazení ruských profesionálních vojáků „na dovolené“, dodávky obrovského množství těžké vojenské techniky separatistům. A tuny lží, nenávislné propagandy, které **Putin** a Rusko vypustili do světa a tvrdili

do očí i nejbližším ze západních partnerů. Stoupnout si 9. května s **Putinem** na Rudém náměstí na tribunu? **Miloš Zeman** už návštěvu Moskvy na 9. květen potvrdil. (Luboš Palata)

Kresba: **Zhu Zi Zun** (Čína).
Obrázek už jsme kdysi v e-GAGu přetiskli, ale výkvět hlavních hrdinů, kteří táhnou člun SSSR, SNS i Ruska proti proudu Volhy a dějin je inspirativní.

Pro mladší generaci je (a jen z hlavy!) jmenujeme. Zprava: **Lenin, Stalin, Chrusčov, Brežněv, Gorbáčov, Jelcin, Putin a Medvěděv...**

Termín, do něhož bychom rádi měli vaše **Zemany** a **Putiny** u ruky, je **10. únor 2015**. Chceme z nich vybrat co nejširší paletu hned do dalšího GAGu s číslem 2015/2. Zároveň se už za čtyři týdny dozvíte další jméno - nové jméno pro portrétování...

Kresby na této straně: **V. Teichmann, M. Zlatkovskij, R. Hansson, O. Kustovskij**
Shodou okolností se nám v této čtveřici sešli opravdu renomovaní autoři - všichni jsou ověření těmi vůbec nejvyššími cenami za karikaturu, včetně té portrétní (kupř. z WPC)

Přejeme co nejlepší trápení s vystižením podoby (možná povahy?) dnešních modelů! (G)

A ještě odkaz: Posledních **30 kousků**, které zůstaly po silné selekci v soutěži o **portréty** světových **filosofů!** Stojí za to - jsou tu díla světových karikaturistů!
K vidění na: <http://www.nosorog.rs.sr/brojevi-numbers/151-160/157ns2.html>

Karel Hvížďala: Doyen karikaturistů byl popraven (Osobnost)

„Humorista nikdy nepatří žádné straně, nevěří v žádné náboženství. Každé jednání je mu podezřelé.“ To bylo životní krédo 80letého doyena nejen francouzského kresleného humoru **Georgese Wolinského**, který nic nerespektoval, ale sám byl velmi respektovaný.

Spolu s šéfredaktorem **Stéphane Charbonnierem**, kterému se říkalo *Charb*, byl mezi popravenými spolupracovníky satirického týdeníku *Charlie Hebdo* minulou středu v Paříži.

Georges Wolinski (na fotce)

Charlie Hebdo je možné považovat za levicový týdeník, hlavně kvůli názorům jeho zavražděného šéfredaktora, ale když se každou středu objevil na stáncích, jeho ostrý sarkastický humor se nevyhýbal nikomu: ani levici.

Hlavně studenti a intelektuálové si bez něj Francii nedokáží představit: Vždy oceňovali jeho ostrý styl, nebojácnost a neústupnost.

Básník **Petr Král**, který žil dlouhá léta v Paříži, mi řekl: Zavraždění Wolinského je možné přirovnat v našich poměrech snad jen k tomu, kdyby někdo zavraždil **Jiřího Suchého** na jevišti Semaforu.

Byl to právě Wolinski, který, po dalším zákazu satirického měsíčníku **Hara-Kiri**, navrhl, aby se nový, aktuálnější týdeník jmenoval podle jejich utlačovatele – prezidenta **Charlese de Gaulla** – *Charlie Hebdo*.

Všichni jeho nápad přijali a založili **Nakladatelství Kalašnikov**. Po pauze vyšlo číslo znovu v červenci 1992.

Kreslíř Wolinski nespolečně pracoval jen s tímto časopisem, ale s řadou prestižních novin a časopisů, které ve Francii

vycházejí, připomeňme alespoň *Paris-Presse*, *Le Nouvel Observateur*, *Libération* či *Paris Match*, vydal téměř 80 knížek, byl autorem komiksů a slavných reklam, třeba na IBM.

Dodnes si někteří lidé pamatují texty jeho bublin: *Socialismus je jako marihuana, ta je sice neškodná, ale může vést k návyku na tvrdší drogy, jako je komunismus.*

Narodil se v Tunisku v roce 1934 židovským rodičům, kteří tam uprchli: Otec z Polska, matka byla Italka. Od roku 1945 žil v Paříži, kde studoval architekturu: První kresby začal zveřejňovat v roce 1960.

Inspiroval ho jiný polský židovský karikaturista **Roland Topor**. V době studentské revolty v roce 1968 založil s kamarády satirický časopis **L'Anragé**, v překladu *Rozzuřený*.

Své obdivovatele měl tento šarmantní cynik i u nás: Když se dostal do Paříže koncem 60. let poprvé **Vladimír Jiránek**, který uměl francouzsky, jeho první cesta vedla právě do redakce *Hara-Kiri*.

Ivan Hanousek, náš teoretik kresleného humoru, na tuto éru vzpomíná takto: „*Vladimír se v Paříži seznámil s Cavannou, profesorem Choronem, Wolinským anebo s autorem podepisujícím se jako Cabu.*

A když pak přivezl do Prahy nové sešity Hara-Kiri, šly z ruky do ruky a způsobily velké oživení na pražské kreslířské scéně. Nejen pokud jde o nemravnost v politice, ale také sem přivezl erotické jiskření a černý humor, který se dosud u nás absolutně nepěstoval. Nejblíže Vládovi byl ovšem – pokud jde o kreslířský styl – právě Wolinski.“

V posledním čísle z minulé středy je zobrazen ozbrojený islamista a nad hlavou má nápis: „*Stále žádné atentáty ve Francii.*“ A mužíček pod nápisem říká: „*Jen počkejte. Máme čas do konce ledna, abychom vyjádřili své přání.*“

Další číslo **Charlie Hebdo**, který měl minulý rok náklad kolem 45.000 výtisků, vyjde tuto středu pod patronací redakce **Libération** v nákladu milion výtisků. V tiráži bude jako šéfredaktor uveden prorok **Mohamed**, kterého do této funkce redakce jmenovala již v roce 2006 po útocích na dánské noviny **Jyllands-Posten**, který zveřejnil jeho karikatury.

I am Charlie

Religious tolerance, respect and freedom of expression Cartoon Festival

30. 1. 2015

Universal Tolerance Organization with the vision of global peace, democracy, peaceful coexistence, respect of human rights and sustainable development through tolerance, organizes this festival to support the freedom of expression and respect to human rights.

UTO ask you to send one or two of your art for the festival because of the attack in Paris. In January 7, 2015, at approximately 11:30 CET (10:30 UTC), two masked gunmen armed with Kalashnikov rifles, a shotgun, and a rocket-propelled grenade launcher stormed the headquarters of the French satirical newspaper Charlie Hebdo in Paris. They shot and killed 12 people, including Charlie Hebdo staff and two French National police officers, and wounded 11 others

This festival will hold **I am Charlie Cartoon Festival** out of respect for human rights and support for journalists and cartoonist around the world.

Téma:

Religious tolerance, respect and freedom of expression.

Uzávěrka:

30. ledna 2015

Adresa:

festival@universaltolerance.org

Podmínky účasti:

Pozvání platí pro každého.

The art work must be **original** and **not published or exhibited** previously.

The artwork should be filed as JPG with a resolution of 300 dpi.

Name, personal details and contact information (phone, email, country of origin, mailing address) of the artist should be written **in his/her email**.

Artists should enclose a **personal photo** and a **short biography** of themselves.

Porota:

International juries will select the artwork for competition. A collection of artworks will be published to present an artistic view of the principles of tolerance.

Katalog:

Universal Tolerance Organization will have the right to publish the artworks **in books, and websites** of U.T.O etc.

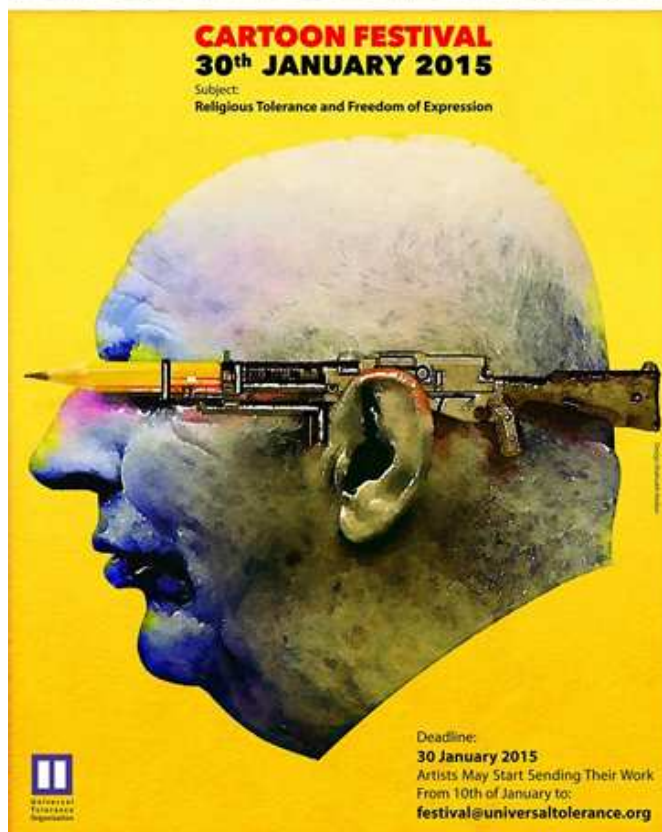
Awards:

We have mentioned three awards for this important Festival at the first time, but we received several messages from cartoons in France to delete the prize of the festival because of respect to the cartoonists. We decided to abolish the prizes.

our goal is to support all the cartoonists around the world. We will hold this festival to say NO to violation and YES to freedom of expression. We also are arranging an exhibition in Norway.

We will give three specific awards except money in this case.

I AM CHARLIE

Website: www.universaltolerance.org

Info: <http://universaltolerance.org/en/component/k2/item/1217-i-am-charlie-religious-tolerance-respect-and-freedom-of-expression-cartoon-festival-january-30th-2015>

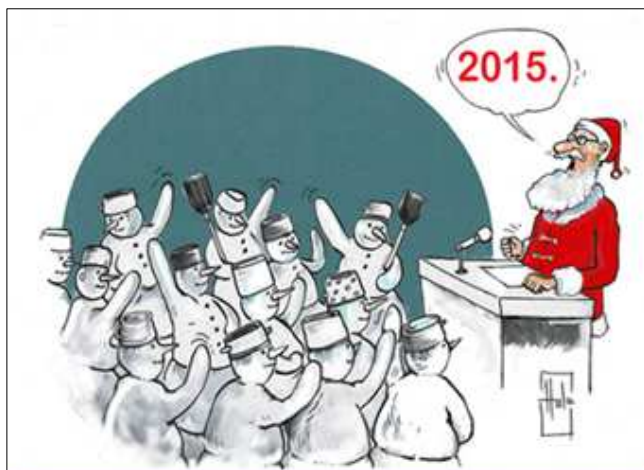
Začněme tím, že si připomeneme, jak to je vlastně s těmi novoročenkami.

U nás - a zřejmě už nikde jinde na světě, se jim říká **P. F.** - což prý je z francouzského *pro štěstí* (vyslovujete to však správně česky: **Pro Fteftí**). Když jsem bral kulturní rozum v kavárně *Slavia* a v hostinci *U zlaté trojky*, tak už to bylo běžné a tím, že jsem se učil ještě po maturitě přímo na Václaváku ručním sazečem, sám jsem si je (ručně) sázel, na válci obtahoval (spíš primitivně tiskl) a vyráběl je i jiným (nebyl jsem sám). Předávali jsme si je navzájem a mysleli jsme si, že jsme správně „západní“ nebo světoví. Teprve o padesát let později jsem zjistil, že ve světě je tomu jinak. A navíc, že se ty naše vtipnosti ani ve Francii moc nenesí...

První ukázkou tedy budiž nahoře p. f.

2015 **Ľubomíra Kotrhy** (Slovensko), který jako *veltmén* ví svoje. A tak to naše (česko-slovenské) p. f. ještě doplňuje o „*Merry Christmas and Happy New Year*“. V tom je další zapeklitost. Oni to ve světě řeší právě tak, že semelou oba svátky do jednoho a popřejí k Vánocům i Novému roku na jedné kartě. My (tedy kreslíři humoru) to řešíme obvykle na dvakrát - k Vánocům posíláme jaksi obyčejné, tz. idylické obrázky (příklady znáte z vánoční pošty od tety) a k Silvestru se odvážeme. P. f. jsou spíš vtipná s jistým přesahem - druhá ukáзка od **Pavla Matušky** je právě takového druhu. Ona tahle tradice předávání nebo posílání p. f. vlastně vznikala právě jako jistý humor bez omezování cenzurou, potměšilé rejpnutí či satirické sdělení - jen mezi námi *spiklenci*.

Naopak novým autorům kresleného humoru, nechci říci přímo venkovským, ale prostě těm ne tak sběhlým ve sféře pražských kavárenských tradic, se někdy podaří husarský kousek, když vánoční přání doprovodí jak svou kresbou, tak písmeny PF + 2015. A aby to moc nebilo do očí, nakreslí k tomu **Mirek Vostrý** (dolní ukáзка) obrázek ve stylu, jenž je mu zcela vlastní, ale vánoční idylu ctí. Přiznám, že jsem v tom chvíli ten fór hledal (nejsou třeba v koši u krbu Vostrého polámané tužky?) než jsem pochopil, že živnost pouťového kreslíře nevyžaduje promyšlenou grafickou pointu, ale roztomilé podbízění se svému (platícímu) diváctvu.

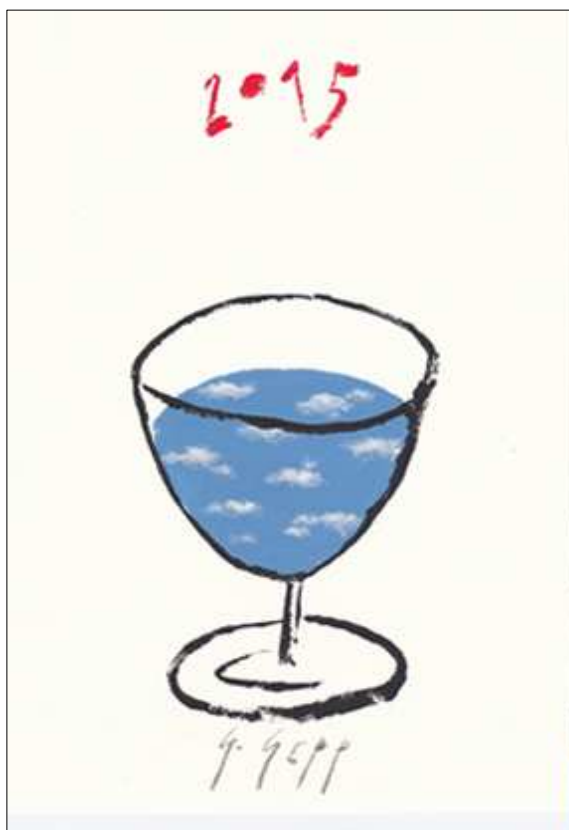
Na Západě, ale i na Východě, prostě všude tam, kde nenosí dárky dětem Ježíšek, nýbrž ten tlustoch v červeném kožichu, to mají karikaturisti jednodušší než našinec. Z dědy Mráze jsme si dělali legraci už i my, ale z děláním vtípů na Santa Klause se stalo docela úspěšné odvětví zábavního průmyslu. Však si vzpomenete určitě na filmy, které se kolem chlápka s nůsí či pytlíkem plným dárků celé točí (tedy často natáčejí). A nám zbyl jen ten Klaus Nesanta, zarámovaný v čele učebny bez červené čepice. Byla to docela dlouhá léta, kdy se to v řadě novoroček české provenience portréty prezidenta přímo hemžilo. Dnes se nad tím prvoplánovým spojením Santy a Klause některý z autorů možná červená, ale tehdy to vyžadovalo velkou sílu, tomu odolat.

Koncem každého roku se červená i večerá korespondence, kterou dostáváme do redakce od cartoonistů z ciziny.

Rakouský „jugoš“ **Hule Hanušič (nahore)** i brazilský karikaturista **Amorim (vedle)** k vánocím i Novému roku posílají své čerstvé kreslené vtípy s příslušným číslem anebo textem (vedle).

Ale nemusí tomu být vždy a u každé-

ho. Náš přítel **Gerhard Gepp** z Rakouska se svého p. f. (vlevo) zmocnil výtvarně - jemně a poeticky, jiný kolega z Holandska **Willem Rassing** to pochopil „po našem“ a poslal varování: ten východní Santa sem ošklivě zahlíží. Zdá se, že má po úspěšném záboru cizích území chuť na další. A má nabitou!

Na této stránce jsou další z ukázek, jak se dá s tvorbou vánočních blahopřání anebo novoročenek postupovat anebo „priamo popasovať...“

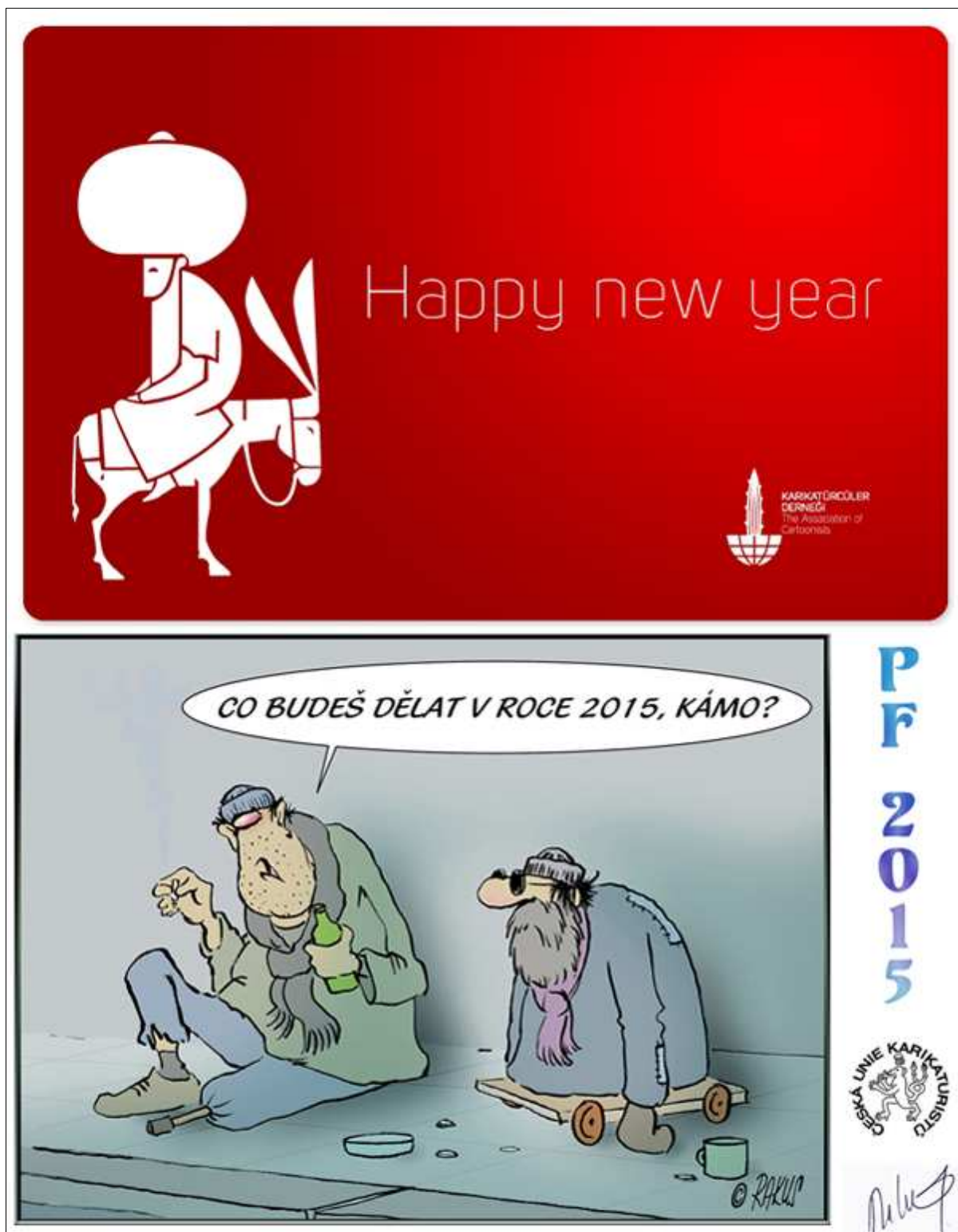
Pětkrát jinak!

Nahoře jsou dvě ukázky z „ciziny“, ale tak trochu z té „naší“. Slovenský pár **Kvanka + Mihalko** nahoře vlevo svým dílkem zastupuje řešení, jež je možné shrnout pod společný název „*hrátky s číslicemi*“. Některé roky, jako třeba ty se dvěma nulami, jsou pak pro tvorbu p.f. vděčnější než jiné. Ty méně „skladné“ zase vyžadují od autora více mozkové námahy. A povede-li se, tak i více obdivu. Vymyslet grafickou lahůdku s patnáctkou není zrovna jednoduché.

Kanadský Čech **Pavel Kantorek** se zas tak moc nenamáhal a věnoval se klasické akci „*vykopněte Santu z betléma*“. Zůstalo tak jen u veselých Vánoc...

Setrvejme ještě na **Slovensku**, odkud do GAGu tradičně chodí pělné kousky. A zase - i tady jde o různá řešení. **Karol Čizmazia** používá mezinárodní formát přání s textem (anglickým) a hraje si s čísly (jde o jakousi římskou prstovou abecedu). Důvod je jasný - jako kurátor známé *cartoongallery* oslovuje víc zahraniční kolegy. **Fedor Vico** (pod tím) se drží obláčekových vtipů i ve svém p.f. na tento rok; pro naši scénu je slovenština dostačující. A **Vladimír Pavlík** (dole) je mezinárodní i beze slov. Ten červený nos muže pod zelenou čepicí mezi tradičními mrkvemi sněhuláků je přece vhodný do naší údajně se oteplující doby.

Tucet ukázek z mnoha desítek „péefek“ která jsme dostali do redakce, ještě doplňujeme o dvojici jaksi oficiální. Ta první **nahore** přišla z Istanbulu, místa kde se kreslenému humoru pořád ještě dobře daří. Ten kaktus, jako podpis vpravo dole, je znakem **Turecké asociace karikaturistů** a ten filosof na oslu je sám velký N. H., v jehož jménu se koná už řadu let mezinárodní soutěž s pověstnou účastí autorů z celého světa - a stejně pověstným katalogem o stovkách stránek - plných kreslených vtipů...

Nu a jak jinak přehled uzavřít, než přáním do Nového roku 2015 od **Radovana Rakuse**, rovněž trochu oficiálním, soudě dle známého opičího loga ČUKu, jehož je předsedou. Zda je k mání též anglicky znějící verze pro výměnu zdravic s předsedy ostatních národních spolků sdružených ve FECO, jsme zjistit nestihli... **(red / gag)**

Kresby: Jména **autorů** kreseb jsou uvedena v hloubi textu

Za OF jednal s Adamcem i svatý Mikuláš

Bývalý tajemník Václava Havla Vladimír Hanzel zveřejnil první díl svého unikátního archivu Havlových dokumentů z období sametové revoluce. (...) Třeba hned 12. října 1989 chtěla parta disidentů ukázat jinou než vážnou tvář a uspořádala **recesistický** happening (...) plácali s dětmi bábovičky na pískovišti. (...) Ostatně zase taková legrace to nebyla. Komunistická policie téhož dne zatkla redaktory Lidových novin Rumla a Zemana. (...) Hanzelův deník obsahuje hodně záznamů z jednání Občanského fóra s komunistickými politiky včetně premiéra Ladislava Adamce. (...) Dosluhující komunisté velký **smysl pro humor** neměli, proto jim vyjednavači OF schůzku ozvláštnili alespoň 5. prosince. Do místnosti vtrhli **recesisté** převlečení za pionýry a disidenti je soudruhům představili jako „**veselého** Mikuláše”.

Jakub Pokorný: „Místo Mikuláše přivedl Havel soudruhům pionýry”, MfDNES 9. 12. 2014, str. A2

Od politické satiry k laciné taškařici

Do kin vstoupí autorská **komedie** Tomáše Svobody *Hodinový manžel*. Divadelník, který se proslavil politickým **kabaretem** *Blondatá bestie*, vstoupil na filmovou scénu bez ambic **satiřika**. Jeho **komedie** se pohybuje na bezpečné parcele lehce **buranských taškařic**, kterou si dosud kolíkovaly značky Magnusek a Troška. (...) V jednom ohledu to však svým žánrovým kolegům natřel opravdu velikášsky: nevidaným počtem sponzorských výrobků. Hřebíček po hřebíčku je vtouká do rakve **zábavy** (...) Historika *Hodinového manžela* je v podstatě jalová **anekdotka** plná hlušiny. Čtyři kamarádi si založí firmu domácí výpomoci, ovšem zákaznice od nich chtějí víc než vyměnit žárovku. Von Trierova *Nymfomanka* je proti žádostivosti hrdinek chladná panna. Postavy žen mají v téhle pánské jízdě podobu **laciných karikatur**, které buď baží po sexu anebo pořádají dýchánky u bábovky. (...) Zvláštní je, co dneska české tvůrce vůbec vede k touze stát se filmařem. Kdysi to bylo přesvědčení, že musí sdělit světu vlastní pravdu zásadního významu. Soudě podle poslední nadílky, jde spíš o soutěž, kdo dostane na plátno víc viagry.

Mirka Spáčilová: „Okresní erotiku má na starosti *Hodinový manžel*”, MfDNES 9. 12. 2014; str. A15

Mirka Spáčilová: „Okresní erotiku má na starosti *Hodinový manžel*”, MfDNES 9. 12. 2014; str. A15

Kresba: **Zdeněk Hofman**
(*Nedělní Blesk* - 7. 12. 2014)

Bočkovy deníky Aristokratky

Severským zločinům, kuchařským příručkám a druhé světové válce dnes dokáže v českých knihkupectvích účinně vzdorovat jediná věc: příběh mírně bizarní česko-americké šlechtické rodiny, která v polovině 90. let zrestituuje hrad (...) Sepsal ho donedávna neznámý autor *Evžen Boček* (47). Bezmála čtyřicet tisíc prodaných výtisků z něj dělá nejúspěšnějšího tužemského autora a z jeho *Aristokratky* nejprodávanější českou knihu posledních dvou let. Po dlouhé době podařený **humoristický román**, píší recenzenti. (...) Novopečený lamač knižních žebříčků sedí ve své kastelánské pracovně, odkud se už dvaadvacet let stará o zámek v jihomoravských Miloticích (u Kyjova) (...) V tričku a potrhaných keckách tu vlastně sedí **humoristická hvězda** těsně po zrodu.

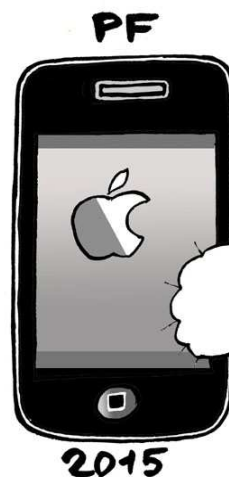
Zápletka knihy je prostá (...) ideální rozprostření pro **sitcom**, a přesně něco takového Boček napsal. Jeho kniha je sledem **vypointovaných** epizod, které následují jedna za druhou, aniž by se v druhém plánu spojoval v ucelený oblouk. Bočkův **humor** je totiž situační i jazykový, inteligentní, ovšem ne komplikovaný. A není zlý ni posměvačný. Tedy: ideální čtení k vodě,

jak ve čtenářských debatách často zaznívá. (...) Možná je to důvod nečekaného Bočkova úspěchu. Myslí si to přinejmenším nakladatel Reiner: „Hodnota té knihy je prostě a jednoduše v tom, že je třeslutě **vtipná**. Komu čistý **chytrý humor** nestačí, ten jejímu úspěchu neporozumí, ale není to omyl. Evžen právě takovou knihu chtěl napsat a povedlo se mu to dokonale.“ (...) Jestli se z Bočka stane nový český **humoristický pojem**, se ukáže zanedlouho. Příští rok vyjde poslední díl deníků aristokratické dcery, navazující na dvě už vydané části. Tomáš Brolík: „Kastelán humorista“; Respekt č. 31, z 28. 7. 2014, str. 69

Svátky rádobyvtipných esemesek

Na Štědrý den, na Silvestra i na Nový rok chodí taky maily a SMS, kdy vám jen tak pracovně popřejí lidé z úřadů, podniků a agentur; i politik se občas najde. Možná, aby se neřeklo, bývají některá přání **odlehčená**. A tak se pan ředitel Karel podepíše familiárně *Carlos*. Anebo, když jsou ty Vánoce, pošle *Carlos* i nějaký ten **vtip**. A že jich za ty roky je, **vtipů** k Ježíškovi, chlěvu, Santa Clausovi (...) tudíž je z čeho vybírat. Databáze **vtipných, rádobyvtipných** a trapných vánočních **legráček** je nepřehledná, tak proč ji neprohnat nějakým tím mezifiremním mailem. (...) Chvilí je klid a pak přijde Silvestr a Nový rok. A s nimi esemesková a mailová smršť. Taky hojná, taky nepochopitelně firemní a taky, navíc ještě intenzivněji, **rádobyvtipná**. (...) Co se týče mailů a SMS, tak jsem tak nějak celkově rád, že je ten konec roku pryč.

David Štverka: „Jsou svátky, tak jsem tu...“, MfDNES 3. 1. 2015; str. A12

Poznámka: Raději předem upozorňujeme, že tuto **povedenou kresbu** (p.f. 2015 **Radka Stesky**) jsme vybrali jako vhodnou ilustraci k tématu, nikoli jako příklad rádobyvtipných ememesek...

Žertovat je rizikové povolání (aneb **Sorry**)

Letěli jsme kdysi s kolegou na služební cestu do Rumunska; upřímně řečeno, mnohem raději bychom cestovali na Maledivy. Do letadla jsme si vzali dnes už zaniklý časopis **Sorry** s všeříkajícím podtitulem **PR**avá **DE**mokratická **LE**grace. Vykoukl na nás obrázek, na němž leze z vajíčka vylíhlý mravenec, hledí na dospělého jedince, který nad ním stojí, opírá se o kopí a oznamuje mu: „*Máš smůlu, jsi Rumun...*“ Nekorektní? Samozřejmě.

Zábavné? A jak, zvláště v letadle směr Bukurešť! V době, kdy **vtip** vyšel, měli v Rumunsku nejspíš, abychom pokračovali ve **vtipkování** „za hranou“ - spoustu práce s vybíjením toulavých psů, proto nebylo **Sorry** zažalováno. Takové hrozbě unikla spousta **legrace**, z níž občas zatrne, tím spíš ale pobaví. Jenže spousta podobné **legrace** takové hrozbě naopak neunikla.

Řeč pochopitelně není o takzvaném laskavém **humoru**. Nic proti němu, ovšem platí, že **humor** si musí z něčeho utahovat; z podstaty tedy nemůže být absolutně laskavý, ani když se ho dopouští **Marek Eben**. Záleží pak na konkrétním vkusu každého, co ještě považuje za snesitelnou nadsázku čili za laskavost - a co už nikoli. Filip Saiver: „Pozor, vtip!“, MfDNES-víkend; 3. 5. 2015; str. 16

Kresba z vánoční obálky posledního čísla Sorry - ročník 2013 - je z pera Jiřího Košťáře

Tvůrci filmu „Kandidát” si neuměli vybrat, zda chtěli natočit thriller nebo frašku

Slováci nás předběhli nejen moderně zvládnutým řemeslem, ale i tím, že se dovedou nebrat vážně a netlačít tolik na pilu - a to ani v **humoru**, který by od určité chvíle přestal být **humorem** a stal by se z něj pouhý **škleb**. Ale i součástí této kultivovanější tvorby je zachycení vlastních slabostí, obsesí a traumat. (...) Výsledek pak působí tak, že by tvůrci spíše chtěli, aby jejich země byla takto „světová”. Intelligence a přiměřenosti nesmrtelné **satiry** *Vrtěti psem* (1997) se jim tedy dosáhnout nepodařilo. (...) U *Kandidáta* se všechny motivace rozplynou ve vzduchoprázdnu a vidíme jen marketingové mechanismy (...) nabízí jen přesvědčení o tom, že reklamní kouzlení je všemocné. Příslušný kontext ani řešení je nezajmá. Pokud je však **satira** a kritika politiky takto slabá, pak si lepší kandidáty nezasloužíme. A to platí federálně. Kamil Fila: „*Politika podle hochů od reklamy*”, Respekt č. 8, 24. 2. 2014, str. 70

Osmdesátiletý Saudek bude hrdinou filmu „Fotograf”

Když režisérka Irena Pavlásková točila před lety o Saudkovi dokument, napadlo ji, že by jeho život vydal i na hraný film - aniž mohla tušit, jaké kotrmelce fotograf od té doby ještě zažije. (...) Osobnost s tolika rozdílnými polohami vyžaduje stejně výjimečného představitele, proto Pavláskovou nezajímala vnější podobnost skutečného hrdiny s filmovým. „*Složitá role obsahuje širokou škálu výrazů, od hravých a spíše komediálních situací přes výbuchy vzdoru a vášně až po vypjaté momenty. Proto jsem hlavně potřebovala skvělého herce,*” vysvětluje volbu Rodena. „*Ač hrává zachmuřené tragédie, má i velký komediální talent,*” podotýká. Mirka Spáčilová: „*Proč Roden hraje Jana Saudka?*”; MfDNES ,3. 1. 2015, str. B6

Optika Kabátů výstižně odráží tuzemskou mentalitu i „hospodský paradox”

Kabát je natolik silný fenomén tuzemské scény, že by se srovnatelný hledal opravdu těžko. Pětice muzikantů tvořící dnes nejuspěšnější porevoluční kapelu (...) neskrývanou vulgaritou vyděsila podstatnou část kritiky (...) Česká scéna po revoluci odvrhla vše normalizační a tvářila se světácky (...) Kapela z Teplic prohlédla **směšnost** rychlého napodobování. „*Chtěli jsme na to jít jinak. Chtěli jsme být úplní burani,*” konstatuje Špalek. (...) Projevil se tu talent, který si Špalkovy texty uchovávají doteď: uchopit celospolečenské téma stejně jako se probírá v hospodě. S jedovatým **vtipem**, odsudkem, přitom ale se smířením, že s tím člověk stejně nic nenadělá. (...) Ke slovu tu spíš než snaha najít řešení přichází nadsázka a **vtipy**, často i na adresu vlastní neschopnosti. Člověk si zde vše politické odžije u piva, nedojde k žádné změně, ale odchází zdánlivě očištěn.

Pavel Turek: „*Chtěli jsme být ti největší burani*”, Respekt č. 37; 8. 9. 2014, str. 52

Medvědí James Bond se slabostí pro marmeládu

Příběhy o medvídku Paddingtonovi, roztomilém packalovi se slušným vychováním, jsou od padesátých let nedílnou součástí britské kultury. Film režiséra Paula Kinga jej přenáší do dnešní doby (...) má zaplnit složitou žánrovou kategorii rodinné **komedie**. (...) Strojeně adrenalinový příběh je našťástí jen kostrou pro sérii **gagů** založených na typicky britských suchých dialozích, londýnských reáliích a především **vypointovaném situačním humoru**. (...) King umí řadu katastrof, které následují, vygradovat k salvám upřímného **smíchu**.

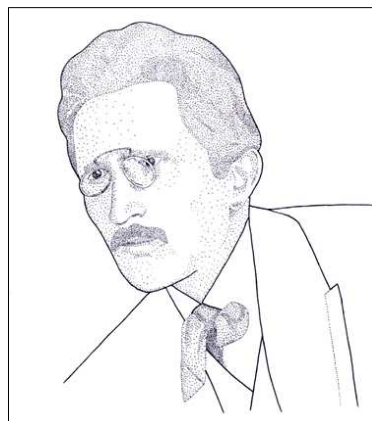
Honza Vedral: „*Medvěd Paddington baví celou rodinu...*”, MfDNES 8. 1. 2015, str. A14

Už druhá velká váchalovská monografie v roce 2014

Pro *Josefa Váchala* je typické, že se sice do hloubky zabýval nejrozličnějšími myšlenkovými obory, ale zároveň si nad nimi zachovával nadhled a často je presentoval se **sarkastickým úšklebkem** (...) Byl po léta tím, co církve označuje slovem kacíř, a zároveň obdivoval jednoho z největších bojovníků proti kacířství, barokního jezuitu Antonína Koniáše. (...) Velmi brzo také dokázal demaskovat naivitu levicové avantgardy: „*Satirickými rýmy zesměšňuje proletáře, leninismus líčí jako bizarní a panoptikální ráj lůzy,*” jak píše autorka díla *Marie Rakušanová*.

Ondřej Bezr: „*Zde leží J. Váchal pod drnem...*”, MfDNES 10. 1. 2015, str. B6

Kresba: **Emil Šourek**

Z GAG-pošty / Tentokrát ze Slovenska

V redakci nám udělá radost každý dopis, každá informace a názor, protože nám sděluje, že GAG má své čtenáře (i diváky). Přiznáme ovšem, že pokud je reakce na magazín kladná, pak i ta radost je větší.

Při výběru z pošty, která nám během svátků a na počátku roku došla, nám zase došlo, že asi fakt platí pravidlo, že doma (tj v Česku) nebývá nikdo prorokem. Reakce ze zahraničí, zprvu smutné, se změnily v radostné, když i karikaturisti, které byste vůbec nepodezřivali z toho, že mohou našemu týdeníku/měsíčníku porozumět, jeho další existenci vesměs přivítali.

GAG se stal - přes svou skromnou jazykovou vybavenost - docela solidním hlasatelem toho, že v ČR žijí cartoonisti a mají i svůj fungující spolek. Pro lepší srozumitelnost jsme vybrali tentokrát dopisy ze Slovenska.

A rovnou přiznáváme, že jsou od osob, kterých si nesmírně vážíme. Ti tři pánové jsou totiž tím typem lidí, který obdivujeme; jsou nesmírně pracovití, dělají toho mnoho pro ostatní a jsou přitom skromní a slušní. Proto nás právě jejich uznání tak těší. (IH)

Vážený pán Hanousek,

čakal som posledné číslo GAGa a chcel som Vám poďakovať za všetko, čo ste pre nás robili, čo aj s vďakou robím, ale teraz už viem, že občas sa dejú aj zázraky, takže Vám želim nielen šťastne sviatky, ale aj pevné zdravie a chuť slúžiť dobrej veci.

Ešte raz ďakuje za všetko

Fero Jablonovský, Bratislava

Milý pán Hanousek,

Cartoon Gallery oslavuje 3. výročie svojho založenia a pri tejto príležitosti prináša reprezentatívnu kolekciu 135 výnimočných diel popredných európskych i zámoorských karikaturistov. Túto mimoriadnu výstavu si môžete pozrieť na tomto linku: <http://www.cartoongallery.eu/vystavy/>.

Keďže úspešnosť stránky je samozrejme daná hlavne jej obsahom a ten je tvorený aj Vašimi vynikajúcimi textami v rubrike "Úvahy", dovoľte, aby som Vám pri tejto príležitosti čo najsrdečnejšie poďakoval za Vašu doterajšiu priazeň a spoluprácu.

Verím, že budete Cartoon Gallery aj naďalej priaznivo naklonený a teším sa na ďalšiu spoluprácu s Vami.

Srdečne Vás pozdravuje

Karol Čizmazia, Bratislava

Ahoj eDytor,

samozrejme, že budem rád, ak mi budeš naďalej e-GAG posilať. V prílohe posielam vyhlásenie medzinárodnej súťaže ZS/2015 (...)

A ešte malá poznámka k (zatím) poslednému e-GAGU:

V úvode vymenovávaš účastníkov VH a tiež konštatuješ, že so šiestich (žijúcich) držiteľov výročnej ceny ČUK tam nebol ani jeden. Takže ja som tam bol ako nežijúci? Zdraví (ješitný)

Fedor Vico, Prešov

Omluva: Fakt je, že hlavu na svém místě naopak neměl dosud žijící eDytor. Když zíral na seznam držitelů nejvyššího vyznamenání ČUK, zahleděl se nejspíš jen do českých jmen. Přitom měl v zásobníku foto s názvem ulice Fedorova předka.

A na témž monitoru snímek, kterak pán **Vico** předává vánoční dárek pro pana Hanouska do něčích rukou... (red.)

Z domova / Stará dobrá rubrika se starým dobrým novým názvem!

Tato rubrika, kterou jste možná již v GAGu párkrát v minulosti zamenali, se stává od tohoto ročníku rubrikou stálou. Nahrazuje tak dosavadní rubriku **KdoKdyKde(a)Co...atd**, jež nám dělala problémy svou délkou a občas i vtipnou složitostí. Stručnější název **Z domova** nám umožní jednodušší třídění příspěvků od dopisovatelů a řazení článků a zpráv redakčních. Konečně proměna původního týdeníku ČUK v čtrnáctideník s přechodem na širše pojatý magazín velmi omezila aktuálnost tohoto listu. Nemůžeme být nadále hlavním zdrojem co do pozvánek na události všeho druhu - tedy především vernisáží výstav anebo uvádění publikací výtvarného humoru na trh... To neznamená, že byste nám je do GAGu neměli posílat, rádi se výstavám či knihám, na nichž se podílíte třeba jen jako ilustrátoři, budeme v magazínu věnovat. Rubrika **Malá recenze** zůstává zachována a bude mít nyní větší prostor než dříve. Takže - vítejte, právě začínáme:

Posílejte díla pro NC 2014 - do 2. 2. 2015!

Novinářská cena 2014 za kreslený vtip nebo karikaturu

Vážení kreslíři a kreslířky, karikaturisté a karikaturistky, dnešním dnem začíná jubilejní 5. ročník soutěže Novinářská cena. Své karikatury, vtipy či komiksy můžete přihlašovat až do 2. února 2015. Podrobné informace k soutěži a přihlašovací formulář naleznete na www.novinarskacena.cz
Neváhejte a uspějte s tím nejlepším, co jste v roce 2014 nakreslili!

Jak už víte z posledního loňského čísla e-GAGu, je tu už popáté Novinářská cena. Také však víte, že od samého počátku jsme (jako e-GAG) participovali na zakotvení její kategorie týkající se výtvarné publicistiky v českém prostředí.

V jednom ročníku jsme působili v česko-slovenské jury, v dalších letech se ČUK zasadila svou nominací na zvláštní ceně pro **Vladimíra Jiráňka** i na NC pro **Vladimíra Renčína**. Podotýkáme, že do 2. února má šanci soutěž obeslat ten, kdo publikoval svůj vtip v novinách anebo časopise. A doslova každý může pořadatelům poslat i svou podloženou nominaci pro autora, který se sám nepřihlásí.

A zde jsou oficiální pravidla soutěže, týkající se „naší“ kategorie:

Jubilejní 5. ročník soutěže Novinářská cena dnes vyhláší Nadace Open Society Fund Praha ve spolupráci se společnostmi Google Česká republika a NEWTON Media a.s. Od dnešního rána mohou sami autoři, redakce, vydavatelé, ale i čtenáři, diváci a posluchači přihlašovat nejlepší novinářské práce vydané v roce 2014. **Uzávěrka pro přihlášení je 2. února 2015.**

Novinářská cena již popáté ocení kvalitní žurnalistické příspěvky celkem v 11 kategoriích psané, audiovizuální a online žurnalistiky. Soutěž je určena novinářům všech typů médií – tištěných, elektronických, celostátních i regionálních. Příspěvky musí být uve-

řejněny v České republice od 1. ledna do 31. prosince 2014. **Přihlášku a podmínky soutěže najdete na www.novinarskacena.cz.**

Již tradičně budou v kategoriích psané a audiovizuální žurnalistiky hodnoceny žánry, jako je rozhovor, reportáž, analyticko-investigativní příspěvek či komentář. V kategorii o nejlepší kreslený vtip, komiks či karikaturu soutěží opět čeští i slovenští kreslíři a karikaturisté. V kategorii online žurnalistiky bude udělena Cena Googlu za inovativní online žurnalistiku, ve které se utkají profesionální i amatérští novináři.

Nejlepší česko-slovenský kreslený vtip, komiks nebo karikatura

Příspěvky budou hodnotit nezávislé poroty složené z osobností mediálního, kulturního, neziskového i akademického sektoru. Na jaře 2015 proběhne také **online hlasování** o zvláštní Česko-slovenské **ceně veřejnosti**. V každé kategorii získá vítěz cenu spojenou s odměnou 20 000 Kč.

Slavnostní vyhlášení vítězů proběhne v dubnu 2015. Seznam všech soutěžních kategorií a další podrobnosti najdete na www.novinarskacena.cz a www.novinarskacena.sk.

Více informací: **Lucie Laščíková**, Nadace Open Society Fund Praha
Tel: +420 721 746 273 / e-mail: lucie.lastikova@osf.cz

O svátcích se neztratila ani hvězdná jména: **Steiger, Barták, Hogarth, Slíva, Jiránek...**

Jména významných autorů výtvarného humoru se objevila před Vánoci v mnoha deníkových nabídkách kulturních událostí.

Steiger:

Ivan Steiger ilustroval „**Pokusy**“ **Karla Hvíždaly** s podtitulem „*Texty o uvízlých větvích a lidech z let 2011-2014*“. Autor se ptá mj. na to, kde se nachází kultura a společnost ve chvíli, kdy naše civilizace čelí rozmělnění. V knize je i nádherný esejistický hold **Jiřímu Suchému**. V pražské Husově ulici, kde sídlila Středočeská galerie nyní krom krajského infocentra úřaduje *Nadace Centrum Pop Artu*. Jde o stálou expozici přitažlivou pro turisty. Krom *Warhola, Lichtensteina nebo Hirsta* jsou tu zastoupena i díla zdejších umělců ovlivněných pop-artem, například **Jozefa Gertliho**, zvaného **Danglár**.

Barták:

Novou **Příručku** pro člena zastupitelstva obce vydal **Svaz měst a obcí ČR**. Je určena pro nové lidi, kteří se po komunálních volbách dostali do funkcí. Také tento čerstvý manuál o formátu A4 a o dvou stech stranách vyzdobil ilustracemi **Miroslav Barták**. Jeho typicky barevnou obálku polili bílým vínem předseda svazu měst a obcí **Dan Jiránek** s premiérem **Bohuslavem Sobotkou**.

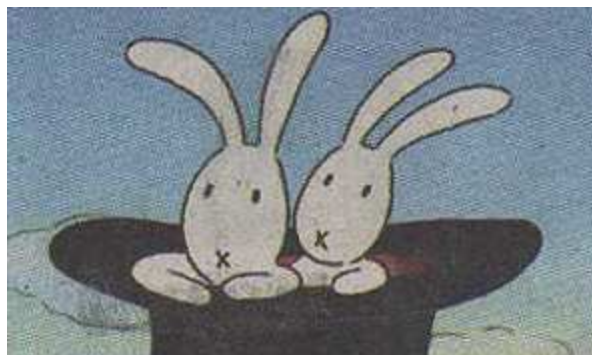
(Foto vlevo: MAFRA-Michal Šula)

Hogarth:

Pod názvem „*Nezřízenost bída*“ se do 8. března představuje v paláci Kinských na Staroměstském náměstí v Praze výstava děl anglického výtvarníka **Williama Hogartha** (1697 - 1764). Grafik je považován za jednoho ze zakladatelů moderního evropského umění a to hlavně karikatury, jak ji známe dnes. Jeho grafická vyprávění o zhýralém životě člověka na sadách listů „*Vzestup poběhlice*“ a „*Vzestup zpustlíka*“ byla masově rozšířena a z Anglie se brzy přelila i na náš kontinent.

Jiránek:

Slavní králíci **Vladimíra Jiráňka** se v Praze před Vánoci představili v nové roli oficiálních maskotů mezinárodní události. Genialitu zesnulého českého cartoonisty ocenili organizátoři Mistrovství světa v ledním hokeji, které pořádá Česká republika. **Bob a Bobek** si poprvé zaskočili na ledové ploše - a i když ten línější z obou králíků si ani nenazul brusle, zaplněné tribuny oběma oživlým figurkám zableskaly. Až na jaře začne v Ostravě a v Praze hokejový šampionát, zažijí tihle dva hrdinové vzešlí z tužky prvního místopředsedy ČUKu své možná nejslavnější chvíle. Jak tvrdí pořadatel: **králíci - maskoti budou všude!**

Pacovského, Bedřicha, Vodňanského, Skoumalova (a Jiráňkova) večerníčku s Bobem a Bobkem (spíš půlnočníčku pro dospělé) se dostalo i těm, kdo náhodou kolem Silvestrovské půlnoci zabrousili na kanál ČT2. Hned po půlnoci se pak mohli potěšit **Šalamounovým Maxipsem Fíkem**. Kdo v tu chvíli nebyl zcela sřatý, uvědomil si, oč inteligentnější je taková kreslená legrace než sebesnaživější Gottovy povídky... /ih/

Slíva:

Jiří Slíva se opět prezentoval nejen na titulce *Literárních novin*, jak je jeho zvykem, ale také uvnitř (viz kresba nahoře). A také jako ilustrátor několika knih na pultech. Ale náš břevnovský fotograf **Jan Koutek** spatřil na Hradčanech i jedno Slívovo plakátové loučení... Jak vidět na obrázku níže, významný český grafik se koncem roku nerozloučil jen s Českou unií karikaturistů, jak o tom svědčí jeho stručná korespondence s bývalým předsedou ČUKu (následovala vzápětí po členům rozeslaném dopisu Kovaříka před VH ČUKu), ale též s **Rokem české hudby**, v jehož grafickém dresu loni od samého počátku Slíva startoval (viz dole).

(Kresba: **Jiří Slíva**; snímek: **Jan Koutek**)

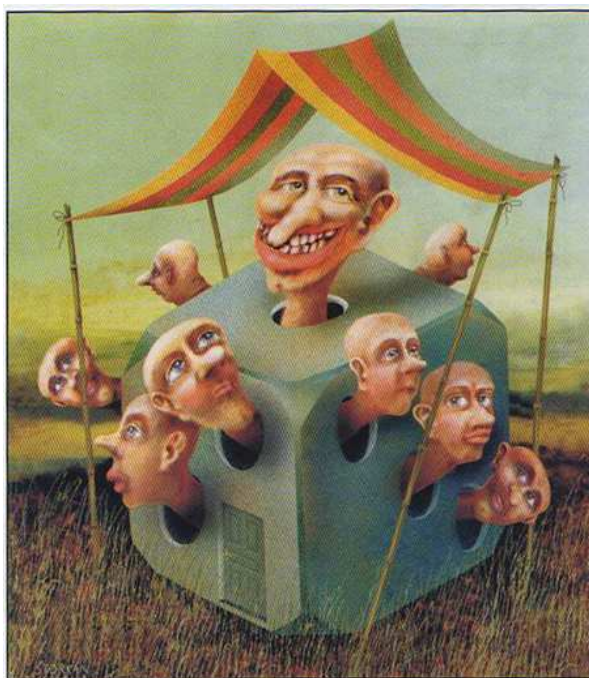
Ještě dva bulvární „objevy“:

V bulvárních periodikách, které se člověku dostanou do rukou jen náhodou, jsme mohli koncem roku zaznamenat pár „zásahů“. **Jan Koutek** se dokonce kvůli jejich výzkumu vypravil i do místní obvodní knihovny. Píše o tom:

„Objevil jsem v budově Blesku (při čekání, neb bylo právě poledne) i humory v **nedělním AHA**, půl té malé stránky, kde snad všechny čtyři kousky byly od členů ČUK. V hlavě mi však jména neutkvěla. Pokud jde o minulá čísla **Nedělního Blesku**, odkázali mě na knihovny. U nás v Břevnově se k bulváru, navíc ještě k tomu nedělnímu vůbec, ale vůbec nehlásí.“

Redakce doplňuje, že v obou Nedělních Blescích (prosincových s **Dikobrazí** vložkou), které dokázala sehnat v den vyjití na stánek, našla v *NB* i po jednom „normálním“ vtipu - autory jsme na místě identifikovali co **Zdenka Hofmana** (v č. 1) a **Petra Urbana** (v č. 4). **Kresbu** toho prvního najdete v tomto čísle jako volnou ilustraci v rubrice „Z tisku“ / O humoru. (gag)

Štorkán a další...
Získat aspoň na jednu noc do svých chtivých spárů švýcarskou revui „**Graphis**“ znamenalo kdysi zažít opravdovou rozkoš. Tím kdysi jsou míněna šedesátá léta. A hle! I nynější setkání s grafickou legendou může být pěkným zážitkem. Třeba, když na webu: <http://www.graphis.com/portfolio-listing/art-illustration/> objevíte, že zde český výtvarník a známý pražský grafik **Rudolf Štorkán** představuje svá díla - včetně vítězné kresby z toho vůbec I. mezinárodního **Fór pro FORu** (viz obr.!).

Informace pro *nestarce* v řadách čtenářů: FpF přivedlo mezinárodní kreslený humor přímo do centra Prahy. Na Václavském náměstí obdržel krom *Štorkána* svou první velkou mezinárodní cenu kupř. tehdy začínající **Jerzy Gluszek** z Polska a rovněž osobně ji zde převzal při vernisáži nejlepších soutěžních děl právě před deseti lety dnes asi nejslavnější rumunský karikaturista **Florian Doru Crihana**. Nemělo by tu být zapomenuto, že soutěž zaštitěnou po sedm ročníků ČUKem prosadil kolega **ing. arch Aleš Vyjidák** spolu s tajemníkem soutěže *Ivanem Hanouskem*. Mezi členy jury a oceněnými autory byla také řada členů *České unie karikaturistů*. Z nečlenů tu uspěl třeba *Evžen David*.

Chceme-li zacestovat ještě hlouběji do minulosti, zjistíme, že zmíněný *Rudolf Štorkán* otiskl své první kreslené vtipy v dvouměsíčníku „**Čtení pod lavicí**“ - ano, poznali jste to správně; jde o (pro historii periodik) významný magazín pro středoškoláky a učně, v němž ještě po ruské okupaci v srpnu 1968 publikovali v následujícím roce **Rudolf Křest'an, Karel Šmíd** a **Karel Hvížd'ala** svá komixová díla o *Pepíkovi Hipíkovi*, postavě, které vtělil neopakovatelnou výtvarnou podobu **Kája Saudek (viz obr.!)**

(*I. H.*, jediný stálý redaktor *Čtení pod lavicí*, v. v.)

...a ještě to Millerovo zvíře

Ještě ani ve fotoshopu nevychladi horký obrázek *králíků z klobouku* a už se ze stroje souká další maskot sportovní události na české půdě. **Halové Mistrovství Evropy v atletice 2015**

v Praze bude mít jako oficiálního maskota „Little Mole“, což česky zní **Krteček**. Jak se píše v MfDNESu, veškerý zisk z prodeje upomínkových předmětů a dalších produktů spojených s krtečkem bude věnován *Nadaci Zdenka Millera* - na podporu atletiky a sportování dětí, prohlásila dědička autorských práv *Karolína Millerová*, která pro tento účel povolila využití

kreslené figurky bezplatně. Ten, kdo bude v maskotím oděvu pobíhat po libeňské hale, se zapotí - maškarní kožíšek pro dospělé osobu váží patnáct kilo. Zřejmě práce pro vrhače...

Inu toť! Hypermarket vyzývá ke kreslení vtipů...

Určitě nejsme první, koho napadlo, jak by těm stohům papírů nabízejícím potraviny a další konzumní komodity slušelo, kdyby se tam někde v koutku krčil aspoň jeden kreslený vtip. Ale někdo zřejmě měl takovou drzost anebo schopnost, že právě toto vnuknul manažérům **Kauflandu**... Na předposlední stránce tlustých novin označené „*Pel-mel*“ se pod titulkem „**Čtenáři sobě**“ píše, že humor je kořením života. Takže nic zvlášť originálního. Jenže hned vzápětí je tu bomba: „Proto neváhejte a zašlete nám vtip do redakce na adresu: **Kaufland, redakce, Bělohorská 203, 169 00 Praha 6**. Zaslát můžete i vlastnoručně kreslený vtip, původní kresbou i námětem.

Autor uveřejněného kresleného vtipu od nás dostane dárkovou poukázku v hodnotě 100 Kč. A ještě mejl: tip.redakce@kaufland.cz Podle obrázku, který se poblíž anekdot poslaných dosud čtenáři objevil, čekají spíš kresby od amatérů. Ale to by byl docela kousek, kdyby se nějaký autor vtipů nepřiměl trochu zlaždačit linku a neprosadil se mezi začátečníky...

Za tu slávu - a čtyři značkové lahvičky takto lehce získané - by to jistě stálo!

(g)

Červen a srpen má už Kmínek obsazený. Ale vaše výstava se ještě vejde!

Ota Kmínek má ještě volné termíny ve své Galerii Chodba, specializované na humor. Přeje vám do nového roku všem mnoho krásných výstav, na kterých se sice nic neprodává, ale při vernisážích bývá sranda: „*Kdybyste chtěl někdo výstavu v Ratajích v naší galerii, napište. Kromě srpna jsem ještě nic neobsazoval. Za výstavy nic nechceme, většinou se tam také nic neprodá, ale budeme na vás hodní. Volný je květen, červenec a září. Přednost mají samozřejmě ti, kdo tu ještě nevystavovali!*“

E-mail: ctrnactka@penzion-rataje.eu - telefon +420 602292832.

Adresa: **Ota Kmínek, Penzion Čtrnáctka**, Náměstí Míru 14; 285 07 Rataje nad Sázavou.

Pozor: 14. února odpoledne proběhne ve "spořilovské tramvaji" tradiční setkání přátel Igora Ševčíka!

GAG v minulém roce poctivě pro ČUK zveřejňoval jak pravidla a uzávěrky soutěže o **Vtip měsíce** a proto nechceme své čtenáře připravit o závěrečné zhodnocení soutěže, přestože už to současně přenecháváme členskému bulletinu spolku, kam to samosebou patří. Nový člen předsednictva ČUKu **Marek Simon**, který převzal organizování soutěže do svých rukou se chystá v tomto roce pozměnit způsob hodnocení, aby zamezil dosavadním výhradám některých soutěžících k hodnocení poroty složené z předsednictva ČUKu.

Vítězem prosincového kola se stal **Pavel Rychtařík**, který do užšího výběru postoupil hned se třemi příspěvky. Druhé místo patří **Pavlu Taussigovi** a trojici nejúspěšnějších kreseb uzavírá ta, kterou přispěl **Vladimír Líbal**.

Vtip roku 2014: Pavel Taussig

Když se soutěž o Vtip měsíce rozjela, od začátku se plánovalo finále jako **Vtip roku**. Nebylo tehdy ovšem pamatováno na stanovení pravidel této soutěže a proto se teprve nakonec diskutovalo, zda vybírat nejlepší kresby, nebo nejlepší autory. Nakonec se předsednictvo ČUKu rozhodlo pro obojí. Z vítězů jednotlivých kol vybrali nejlepší kresbu a podle průběžného pořadí vyhodnotili nejúspěšnější autory. Poměrně brzy jim vykrytalizovaly tři kresby se slušným bodovým náskokem před ostatními.

Nakonec rozhodli porotci takto: O druhé a třetí místo se dělí prácechtiví uchazeči **Václava Linka** a paragrafově eskapády **Miroslava Bartáka**. Vítěznou kresbou, respektive koláží, je

výjev **Pavla Taussiga**, který ani po půl roce neztratil na své aktuálnosti.

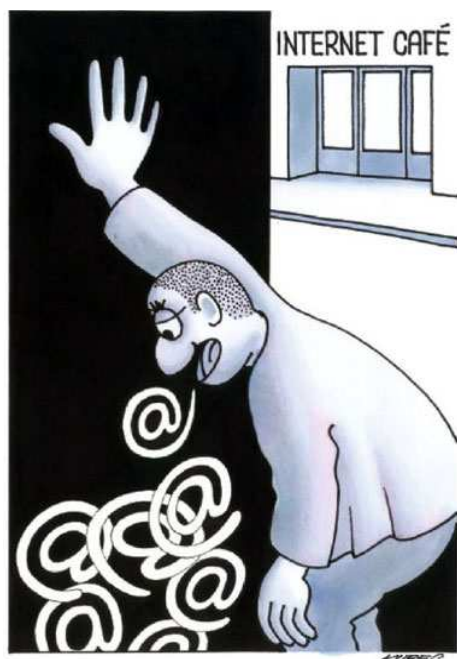
Nejúspěšnější autor: Jiří Srna

Stanovovat pořadí úspěšnosti jednotlivých autorů lze několika způsoby, z nichž jury vybrala jako spravedlivý prostý **součet bodů** nasbíraných autorem v průběhu roku, který nejlépe zohledňuje proporcionalitu pořadí. Proto není překvapením, že na prvních příčkách figurují i autoři, kteří sice v jednotlivých kolech nezvítězili, ale dlouhodobě se jim u porotců dařilo.

Výjimkou je jen **Václav Linek**, který zabodoval i v soutěži o nejlepší kresbu a v celkovém pořadí obsadil třetí místo. Druhý byl **Vladimír Líbal** a kreslířem číslo jedna se stal **Jiří Srna**. V pořadí prvé desítky jsme našli pouze členy České unie karikaturistů (v tu dobu). (GAG / ms)

Bartákova obálka

Najít v domácích médiích kresbu od nejpovažovanějšího českého karikaturisty na západ od Rozvadova, to je - krom výše uvedené soutěže - nadlidský úkol. Naštěstí mají o kresby **Mirka Bartáka** stále zájem v zemi, kde se platí švýcarským frankem. Ale také u nás jsou nakladatelství, která ho žádají o ilustrace publikací. Tuto kresbu (**viz výše!**) si vybral *Svaz měst a obcí* na obálku příručky pro nové zastupitele, jak o tom píšeme v rubrice „**Z domova**”.

Kubec je živým příkladem toho, jak nejen naši karikaturisti, ale také celý tento výtvarný obor stárnou. A protože v převážné části produkce kreslených vtipů a karikatur jde zároveň o žánr publicistický, souvislost se současnými ekonomickými problémy českých deníků a časopisů je nasnadě.

Osekávají-li se rozpočty redakcí, finanční úspory často začínají zrušením honorářů pro externisty - a karikaturisti jsou mezi prvými. A vůbec nepomáhá odkazování na staré známé výzkumy, které praví, že tím prvním, na co popatří čtenář po otevření novin, jsou právě vtipy či krátké komiksové stripy s pointou. A proč by se někdo mladý měl "vyučit" na autora obrázků, které nikde netisknou?

To ovšem neplatí o dnešním autorovi **Romanu Kubcovi**, který žije i pracuje v Meziboří u Litvínova. Loni mu bylo šedesát let - a přesto patří tak trochu kuriózně k tzv. mladší generaci autorů kresleného humoru. K té, co přišla po oné slavné či zasloužilé, jak chápeme karikaturisty nastupující do periodik v mnoha směrech

pozoruhodných šedesátých letech (Haďák, Nepraš, Renčín, Jiránek, Steiger, Vyčítal, Holý, Vico, Kantorek). Dnes jim je, anebo by jim bylo, většinou dost přes sedmdesát let. Ale i v následujícím desetiletí začínající, v průměru nepatrně mladší autoři (Barták, Linek, Lichý, Slíva, Plotěná) si s nimi v kvalitě díla nezadali, byť se v normalizačních letech věnovali čistému humoru beze slov, kterému se lépe dařilo před solidárním publikem a podezíravou cenzurou...

Roman Kubec je o další desítku let mladší a v tisku se jeho kresby objevily až v popřevratovém roce 1990. Přesto se v jeho tvorbě od počátku projevuje přímá návaznost na tyto své předchůdce. Je to zřejmé už z toho, že pokud jde o obsah, kreslí častěji vtipy beze slov. Stavba pointy svědčí též o jeho poučenosti z tvorby významných představitelů evropské špičky „cartoons“. Pokud však jde o styl kresby, je „ryze česká“, jak jsme si zvykli nazývat vývojovou linii Mánes - Lada - Sekora - Neprakta... Ale nic není úplně jednoznačné, protože výraznou tlustou linku užíval i francouzský karikaturista Jean Effel anebo brněnský Pavel Kantorek, který do země navrátil svými zvířecími figurkami jinak zde už málem zapomenutou disneyovskou školu. Málo se dnes ví, proč tato silná linka právě u nás tak zdomácněla - bylo to proto, že tehdejší noviny se tiskly na knihtiskových rotačkách a na velice hrubém dřevnatém papíru, takže veškeré jemné linky se na cestě od redakčního grafika přes zinkografii a tiskárnu k čtenáři zcela vytratily.

Roman Kubec však patří k těm autorům, kteří kreslí vtipy beze slov i z dalšího důvodu; jedině takové kresby mohou obstát ve dvou stovkách mezinárodních soutěží, které se ročně pro karikaturisty ve světě vypisují... Patří tedy k těm, kteří pak ve světě vystavují a jejichž příspěvek patří k oné stovce anebo dvoustovce vtipů vybraných pro výstavní katalog. V posledních letech se mu dostává i ocenění v mezinárodních soutěžích a festivalech, obvykle pořádaných na Slovensku a Českou unií karikaturistů v Česku (pražský Fór pro FOR; znojenské *Gastronomické grotesky*, prešovský *Zlatý súdok*) a v domácích *Ekofórech* pořádaných hnutím Brontosaurus (kupř. 1. cena od poroty plus 2. cena od publika v roce 2009).

Kubec nechyběl ani na velkých výstavách České unie karikaturistů, jako byla ta pražská popovodňová v roce 2002 ve velkém sále Mánesu, plzeňská v Prazdroji k 15. výročí (2005) a v znovuotevřené Malostranské besedě k 20. výročí založení České unie karikaturistů (2010). Pravidelně pořádá své samostatné výstavy, zahajované především v jeho Litvínově a v okolních městech... Na tu poslední litvínovskou pozval milovníky humoru i na konci roku 2014. Ani není divu - Kubec vystudoval právě obor výstavnictví - na známé Střední škole umělecko průmyslové v Praze na Žižkově. (ih)

Kresba: **Roman Kubec**

E-GAG si našel své „předplatitele“

Slušný zájem vyvolala nabídka na bezplatné zasílání 12 čísel GAGmagu u oslovených autorů a přátel kresleného humoru. Během prvních pěti dnů (od 15. do 19. ledna) potvrdilo e-mailem svůj zájem odebrat i letos e-časopis **prvních půl stovky zájemců**.

Pouze dva autoři odpověděli, že moc děkují, ale želi, že o další zasílání **žádného** periodika nestojí; oba současně vystoupili z ČUK (*Nenad Vitas a René Janoščík*). Z padesátky členů spolku, kterým jsme nabídli odběr zdarma se přihlásili k odebrání GAGu v tu chvíli 33 autoři. Jsou mezi nimi pouze dva členové předsednictva ČUK (i když projevili k edYtorovi výhrady). Jsme rozhodnutí ovšem učinit výjimku a budeme posílat na adresu předsedy Radovana Rakuse jeden výtisk. Aby si ho ostatní členové předsednictva mohli od něho vyžádat, aniž by se před členstvem veřejně „kompromitovali“.

Z někdejších členů předsednictva samozřejmě posíláme automaticky číslo Bartákovi a Kobrovi (a také Košťáři, Fojtíkovi, Koutkovi, kteří se k odběru přihlásili)

Je docela zajímavé, že k odebrání GAGmagu se krom tradičních zájemců - slovenských karikaturistů - hlásí i téměř desítka našich tvůrců, kteří z ČUKu v minulosti vystoupili anebo v něm nepůsobili. Je též zaznamenání hodné, že se v tuto chvíli v řadě e-mailů co chodí redakci nabízí, že za odebrání, které je *gratis*, čtenáři rádi zaplatí nebo e-mag finančně podpoří.(!) To potěší, ale není třeba...

Mediažurnál č. 3-4 2014 je tady!

Zpravodaj Syndikátu novinářů ČR **Mediažurnál** vyšel s kresbami Romana Kubce na titulu i uvnitř čísla. GAGmen se takto snaží upozornit redaktory a redakce, že v Česku žije a tvoří desítky solidních autorů. V posledních číslech tohoto čtvrtletníku, krom Kubce, Hanousek zveřejnil medailonky s ukázkami na téma média kupř. Dwořákovi, Šípošovi, Novákovi anebo Linkovi. A chystáme ilustrace pro první číslo tohoto roku.

Vedle vidíte zmíněné číslo, kde je zařazen článek o Romanu Kubcovi, obohacený o situační zprávu v českých tištěných médiích. Najdete ho v tomto čísle v rubrice **Archív**. ®

Další číslo vyjde v únoru

Asi jste si všimli, že v tiráži posledního loňského čísla jsme avizovali předpokládané datum pro vydání prvního čísla e-GAGu 2015 na 8. ledna. Z důvodů, které znáte - nebylo jasné, zda předsednictvo nedá přednost jako oficiálnímu bulletinu spolku jakémusi *podivnému útvaru*, který rozeslalo členům 24. 12. 2014. Do poloviny ledna jsme čekali, než jsme se (ne)dozvěděli, že GAG už nebude periodikem ČUKu a začali tedy opožděně připravovat (museli jsme poněkud změnit koncepci i náplň magazínu) lednové číslo tak, aby vyšlo ještě do konce měsíce. Únorový GAGmag se nyní „rýsuje“ asi na 20. 2. 2015.

Jistou mimořádnou odměnou budiž čtenářům už brzy *e-speciál* GAG ještě spadající do série loňských čísel, věnovaný prešovské mezinárodní soutěži „Kýchání mozku“.

(G-men)

25 / ČUK a GEK

K původním historickým členským bulletinům se budeme v tomto roce vracet v rámci **25. výročí** založení ČUKu. Bude to rubrika, která bude přinášet autentické dokumenty z dob, kdy se ještě psalo na stroji a novinkou bylo svobodné množení na xeroxu. Nemíníme v tom směru volit konfrontační tón k současnému stavu spolku - naopak, chceme vybrat spíš ty materiály ukazující, jak se postupně ČUK konsolidovala, s jakými krizemi se potkával „výbor“ a jak je překonal. Či naopak - jakými úspěšnými projekty jsme se mohli za čtvrt století pochlubit. V současném vedení spolku totiž už není nikdo, kdo by to pamatoval (myslíme zevnitř, samozřejmě). Pro nové vedení by to, přes velký pokrok, který mezitím udělala komunikační technologie, mohlo být inspirativní co do „vzdělávacího“ obsahu tehdejších GEKů i další „péče“ o členy a jejich potřeby. **V tomto čísle začínáme!** (GAG)

25 - seriál dokumentů z prvních měsíců vzniku a z prvních let existence České unie karikaturistů 1990 - 2015

Praha 22. 2. 1990

Vážený příteli,

zveze Vás na ustavující schůzi České Unie Karikaturistů, které se koná v sobotu
10. března 1990

ve všech prostorách Malostranské besedy na Malostranském náměstí č. 21, na Malé Straně v Praze 1, stanice tramvaje Malostranské náměstí (nikoliv stanice metra Malostranská!), v Čechách.

Začátek v 13. 00 hodin

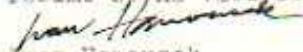
Na programu mj. diskuse o smyslu, cílech, plánech a způsobu práce nové unie, schválení programu ČUK, statutu ČUK (pro registraci u MV ČSR), volba předsedy a dalších orgánů ČUK, podání žádosti o vstup do FECCO, zpráva o průběhu ustavujícího sjezdu výtvarné unie 28. února od našich delegátů, vytvoření skvělých pracovních skupin pro zajišťování konkrétních úkolů.

Okruhy námětů: ediční činnost ČUK (bulletin KUK, magazín GAG, pohlednice, plakáty, knihy), výstavní činnost včetně vlastní galerie (prodejní), zahraniční styky (výstavy, soutěže, servery) včetně agentážní činnosti, finanční hospodaření, otázky členství a vztahů k České unii výtvarníků a Syndikátu českých novinářů, osvětové vzdělávací činnost uvnitř i vně ČUK, propagace ČUK v tisku, rozhlasu a televizi.

Poznámka: protože v některých případech neznáme anebo jsme neměli možnost posoudit úroveň tvorby autorů, hlásících se do ČUK, prosíme méně známé tvůrce, především z řad mimopražských zájemců, aby s sebou vzali publikované kreslené vtípy či karikatury, v případě nouze alespoň originály svých vtípků, které považují za reprezentativní.

Pokud se z vážných důvodů nemůžete osobně zúčastnit ustavující schůze České unie karikaturistů a přesto máte zájem patřit k zakládajícím členům, pošlete prosím písemnou přihlášku s celým jménem, adresou, rodným číslem a podpisem na adresu: ČUK, redakce ŠKRT, Pařížská 9, 116 30 Praha 1. Důležité je, aby nám došla do 8. 3. 1990.

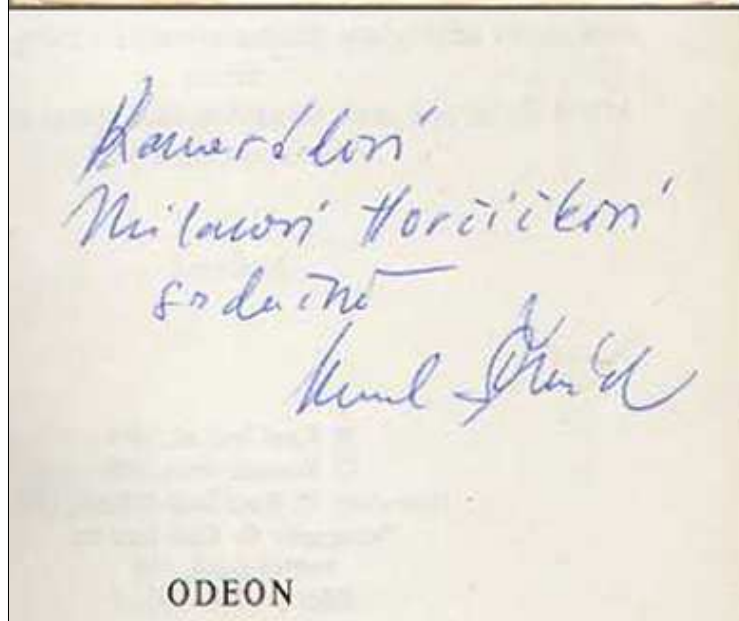
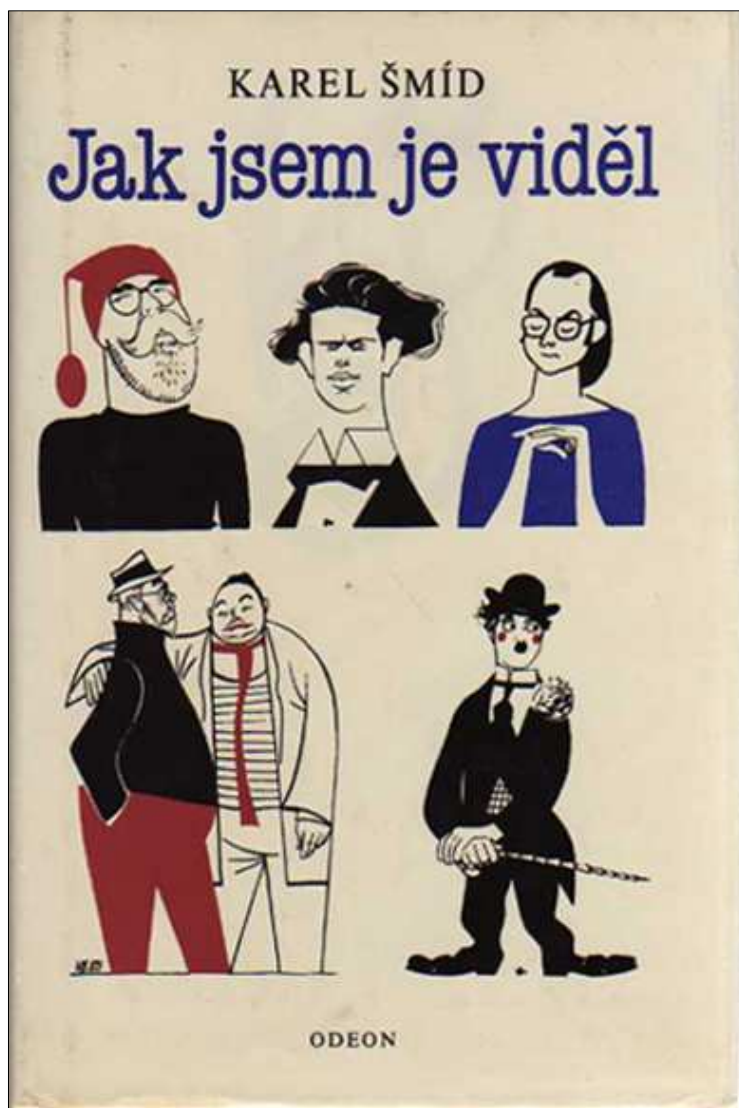
Těšíme se na Vaši účast!

Ivan Hanousek,
tajemník přípravného výboru ČUK

Jan Vyčítal,
předseda př.v.ČUK

Dopis psaný na psacím stroji Consul novináře *Ivana Hanouska* v jeho malostranském sídle, měl velký ohlas. Do redakce Škrty došlo několik set přihlášek a na ustavující valnou hromadu spolku osobně dorazilo více než sto padesát zájemců o členství, jimž jsme předložili ke schválení Stanovy spolku bleskově vypracované *Ivanem Hanouskem* a uvedli řadu možností pro smysluplnou činnost České unie karikaturistů. O tom a o následujícím vývoji přineseme písemné a fotografické dokumenty v rámci rubriky „25“.

Hanousek: Tohle vlastně není ani recenze, protože tu knihu jsem ještě ani pořádně nedo-
prohlédl. Zastavil jsem se totiž hned na páté stránce, kde pod názvem díla **Karel Šmíd: „Jak
jsem je viděl“** bylo **věnování...**
(viz obr. dole).

Ale - abych začal od začátku, i když celý ten příběh spíš začal od konce. To se stalo v jednom z antikvariátů v Dlážděné ulici, je to tak dva roky. Sama obálka, kde se na bílém podkladu jasně rýsovalo pět portrétních karikatur, (viz vedle!) by mne nutně zlákala. Člověk, který má 1600 knih o karikatuře musí mít přece i tu 1601...!
A teď si připište dva bonusy...

Jméno **Karel Šmíd** je totiž nejen jménem už zesnulého karikaturisty, ale také jménem mého dlouholetého kolegy (dalo by se říci, že „předpřevratového“) novináře, který knihu o svém otci napsal - tedy spíš sestavil dohromady.

Akademický malíř Karel Šmíd senior (1914 Vídeň - 1985 Praha) od čtyř let žil v podšumavské Čkyňce, vystudoval malostranskou reálku a pak ukončil profesuru kreslení na ČVUT v Praze. Byl dlouholetým učitelem výtvarné výchovy na různých středních školách a od roku 1959 na vysoké škole pedagogické (od r. 1968 docentem na pedagogické fakultě UK v Praze). Na záložce knihy vydané v roce 1989 v Odeonu byla jeho fotka. A na sedmé stránce předmluva od Šmída mladšího, která začíná: **Tato knížka není monografií. Představuje pouze výsek z tvorby mého otce - portrétní karikatury... Ale soudím, že tento výsek je nejpodstatnější. Snažil jsem se vybrat kresby, které k nám promlouvají, bez ohledu na to, že... atd.**

PhDr. Karel Šmíd junior (1943 Praha) dosud žije, byl tuhle viděn ve strašnickém krematoriu na pohřbu **Jiřího Slavíčka** a vypadal prý dobře. Vlastně stále stejně, jak jsem ho poznal v roce 1961, kdy tzv. nultý ročník novinářské fakulty chodil na praxi do naší uč-

ňovské sazárny n.p. Mír, závod 1. Ač byl mladší, na škole byl o tři roky výš nebo dál, když jsem tam v roce 1964 nastoupil do prvního ročníku. To jsem vůbec netušil, jak důležitou roli vlastně sehraje v mém dalším žurnalistickém životě. Zatím jen zmíním, že ti čtyři spolužáci, **Křest'an, Novotný, Feldstein a Šmíd** získali koncem studií nové fakultní vyznamenání za výtečné studijní a publikační výsledky. Jmenovalo se podle legendárního reportéra, který na škole před smrtí působil, **Cena Františka Gela**.

V tom novoměstském antikvariátu jsem se ovšem vrátil na stranu pět a přečetl si vlastnoruční věnování autora **Milanovi Horčičkovi**... Tehdy nebyla Praha ještě tak nepřehledná a cizinci nevyhnali nás „umělce“ z centra, takže *Hořčičku (doufám, že jde o něj)* jsem znal od „Trojky“, posléze od „Trojek“, když putyku v Tomášské přeměnili z „U zlaté trojky“ na „U zlatých trojek“. Nechci, aby to vyhlíželo nějak chlubitě. Ale jistá část významných (už tehdy, ale hlavně později) básníků, novinářů i výtvarníků tu měla dlouhý stůl. Když jsem to načal, tak z karikaturistů tu sedával před smrtí **Bedřich Kopecký-prakta, Bohouš Kandler** a náš kolega **Honza Vobr**, krom jiných. **Jan Koutek**, další kolega z unie, to může potvrdit... později jsme u toho stolu se **Steklíkem, Neprašem, Jiránkem, Vyčítalem a Bartákem** probírali vznik anti-dikobrazího karikaturistického spolku, natruc Husákovu nástupu. Byla to krásná myšlenka, to ano ... ale velmi předčasná. Už brzy jsme měli jiné starosti.

Dát ovšem **Kč 200,-** jak stálo na předsádce knihy tužkou uvedeno - by si člověk přesto rozmyslel. Ale rozhodlo to, že pod cenou bylo uvedeno: **dedikace + p.f.** A vskutku! V knize bylo vloženo **péefko Karla Šmída** - tedy věrný autoprofil *Karla seniora* s číslicí **85** - na celuloidu (**viz obr. vpravo.**) Pod postavou umělce se však vrší dnes už mi známé léky a la *nitret, tramal*... bylo to zřejmě poslední p. f. Takže bylo rozhodnuto. Buď obdarovaný potřeboval na pivo, anebo si potomci knihy nevážili... Nu a teď nad ní sedí - a ne v hospodě - Hanousek.

Teď se však dostáváme k pravému začátku celého příběhu: těsně před vánoci jsem nepřehlédl poměrně výrazný rámeček s fotkou v inzerci MfDnesu, vzpomínající **100 let od narození malíře, kreslíře a vynikajícího karikaturisty Karla Šmída, docenta Pedagogické fakulty University Karlovy** - inzerát jsem oskenoval a najdete ho na příští straně. Podle podpisu „syn Karel s chotí a vnuci s rodinami“ jsem se tak dozvěděl, že můj někdejší šéfredaktor z magazínu „**Čtení pod lavicí**“ nejen, že vydal uvedenou sbírku otcových karikatur, ale myslí na něj také 23. 12. 2014. Inzerát zřejmě zaujal **Václava Hnátku** z kulturní rubriky deníku, který nelenil a Karla vyzpovídal. S titulkem *“Kreslil Wericha i Gabina, letos by oslavil sto let“* mu věnoval velký článek přes celou stránku (6 sloupců) který najdete (zmenšeně) také na příští stránce. Jednu z karikatur (*Dvojwericha*), fotoportrét a kubisticky vyhlížející malbu vidíte **vlevo nahoře na této straně**.

V textu, který najdete na webu *MfDnes* z 29. 12. 2014 (str. B10) se krom vzpomínání na otce připomíná i působení malíře Šmída ve **Světě v obrazech**, kam redaktor Šmíd (byl zde později zástupcem šéfredaktora) otcovy karikatury zařazoval... Jak Hnátek uvádí, Šmíd mladší jako novinář nejdřív pomáhal s měsíčníkem **My 64** (vycházel do srpna 1969) ale nastoupil jako zástupce šéfredaktora do nového časopisu Student. V článku se nepíše, že **Karel Šmíd jr.** v rámci novinářské fakulty byl tzv. studentským redaktorem časopisu **Universita Karlova** (šéfoval mu **Jan Zelenka**, přednášející na fakultě) a po nástupu do Studenta se v redakci čtrnáctideníku UK vystřídali postupně **Anděla Špindlerová**, **Jan Kavan** a **Ivan Hanousek** (s mladším studentem **Jardou Hořejším** jsme pod novým šéfredaktorem **Jaromírem Hořcem** vydali dnes málo známá **speciální čísla k úmrtí a pohřbu Jana Palacha**. V době, která už

svobodě tisku přestávala přát, to bylo unikátní svědectví a ač byly noviny tištěny v mnohonásobném nákladu, studentským kamelotkám lidé s výtisky trhali i ruce... Však jsme také my, členi redakce, byli z těch, kdo byli vybráni, aby při vystavené rakvi s tělem **Jana Palacha** stáli, myslím že půlhodinovou, čestnou stráž. Bylo to nezapomenutelné, nekonečný zástup uplakaných Pražanů a všude bílé chryzantémy, vůně, která zaplnila uzavřený dvůr Karolína.

To byl konec *University Karlovy* i **Jaromíra Hořce**. Já se vrátil do školy a pracoval na aktualizaci **diplomové práce o kresleném humoru v českém tisku**. Už v UK jsem totiž zavedl rubriku, kde jsem představoval světové i české karikaturisty, mj. třeba poprvé **Petra Juřenu**, **Honzu Vobra** či **Alexe Königsmarka**. Měl jsem už tehdy také doma tu výše zmíněnou **Gelovu cenu** (spolu s **Ondrou Neffem** a **Vlád'ou Kovářikem** jsme ji obdrželi na **Mikuláše** v roce **1967**). Spolužák **Vovka Železný** (neodpustím si dětinský triumf!) ji nedostal... Tady tyto „*historiky starého zbrojnoše*“ uzavřeme. Ale ne na vždy. Následovalo dalších 44 let, z nichž těch prvních dvacet jsme se s **Karlem Šmídem** často vídali... **Pokračování příště!**

Kdybych byl otrlejší než si myslíte, napsal bych, že ty mohamedány nám (teda jim) seslal sám pámbu. Vysvětlil bych ten titulek jednoduše: pokud dnes se mluví a píše o karikatuře a karikaturistech už dva týdny všude, kam oko pohlédne a kam ucho doslechne, je to jako dárek z nebe. Asi byste mi rozuměli, kdybyste podnikli ranní silvestrovskou výpravu do trafiky pro denní tisk. Těch pár desetikorun redakce ráda utratí, když může následně čtenářům shrnout výsledky svého průzkumu na větší ploše včetně ukázek nejpozoruhodnějších výtvarných objevů.

Tentokrát to byly vlastně vyhozené peníze - ve třech denících (MfDNES, Lidové noviny a Právo) jsem našel **dva** (vtipy) + **jednu** (portrétní karkaturu). A navíc oba ty vtipy tam, kde bych je normálně ani nehledal... v *rud'asu!*

PRÁVO

Z *MfDNESu* zřejmě ještě rozjetý (nebo zmlsaný?) **Mirek Kemel** se dokonce projevil **na titulní straně** Práva s barevným péefkem (**viz obr.!**) a také na obvyklém místě v rubrice *Názory* lavírovaným „havlovským“ přípitkem do nového roku přes čtyři tiskové sloupce. Maličko tím podkopal text toho strašného europoslance ze ČSSD, který o pár cent'áků výše vyjadřuje podporu prezidentovi - prostřednictvím fóru s neandrtálci...

LIDOVÉNOVINY

Lidovky stále považuji za jakéhosi čestného či ideového nástupníka někdejších *Literárek*. O to hroznější je listování po plných dvaceti stránkách, na nichž se vtipné kresby nedopátráte ani se Sherlockovou lupou. *Literárky* (*Literární listy*, *Listy*) byly týdeníkem, snad ani nemusím připomínat časy, kdy už kolem názvu listu se to na 1 straně hemžilo po celý rok kresbičkám *Ivana Steigera*. Ale také uvnitř se kreslířům, včetně třeba *Hadáka*, dařovalo. Když tedy *Lidové noviny* začaly vycházet a brzy jsme si uvykli *Jiránkovým* (*Vicovým*, *Pálkovým*, *Renčínovým*...) vtipům ve funkci **hlavního názorutvorného výtvarného prostředku titulní strany**, mysleli jsme, že je vyhráno - a že se možná připojí i jiné listy. Ach ouvej! Ani na Silvestra si *Lidovky* nepřipouštějí, že právě satirická kresba by *nezávislému* listu skvěle seděla. Pro jistotu opakuji:

Ne jedna z těch dvaceti novinových stran, ale vůbec žádná z nich dne **31. 12. 2014** neobsahuje **ani jeden kreslený vtíp!**

MĚDNES

Po vypuzení posledního ze tří pracovitých a myšlenkově slušně obdařených kreslířů ze svých stránek dalo deníku (který odebíráám) určitě hrozně práce vymyslet, jak graficky a vesele zároveň aspoň v kul-

turní rubrice připomenout svátek Silvestra. Díky za to, že vůbec někoho ten nápad napad - i když je to ten nejbanálnější a stokrát použitý. Hlavně, že redakci nestál ani korunu honoráře - a to se cení. Z hromady novoročenek, které jim poštou či e-mailem do redakce přišly, vybral šest těch nejméně veselých - tak, aby věrně odrážely poměr redakce k výtvarnému humoru.

Anebo věříte, že ve státě zvaném Česko, kde právě v oblasti p. f. králuje humorný nápad už po desítky let (viz k tomu článek v tomto GA-Gu) do kulturní rubriky deníku nedorazil ani jeden vtíp? Takže bez konkurence mezi nimi vyhrál producent Marhoul, který poslal reprodukci se sedmi statečnými na koních (zda je pod širák *Yula Brynera* naroubována tvář *Václava Marhoulu* se při kvalitě tisku nedá poznat). Takže silvestrovské vydání listu se neliší, pokud jde o kreslený humor, ničím - je zde stabilní *Skicár Václava Teichmanna*. A v něm primas český, arcibiskup **Dominik Duka**, kterému veřejnoprávní Český rozhlas zarazil sobotní glosy. O obdobném zákazu pro šíření šarlatových názorů předsedy KSČM prý rada ČRo zatím neuvažuje.

Ostatní: Více deníků jsem neprolistoval, za Blesk se mi nechtělo vyhazovat peníze ani o svátku patrona opilců a Hospodářské noviny jsem nějak přehlédl. Pokud v nich anebo ve Sportu něco legračního bylo, omlouvám se a děkuji za oznámení (či oskenování vtípu).

Gag-men

Časopisy / Neblík a Eulík bavily čtenáře po celý rok 2014

Koncem roku se s příspěvkem do E-GAGu roztrhl (ježíškův) pytel. Z jednoho dárku po vybalení vypadla dvě čísla časopisů plných (nejen německy kresleného) humoru. Jak jsou čtenáři e-GAGu zvyklí, přinášíme o tom kratší informaci. Vlastně to je spíš jakési avízo k prozkoumání jejich webadres, které lze snadno vygooglovat. A připojujeme i pár obrázků pro ty laxnější,

kteří jsou však na to, jak dnes vypadají někdejší masové humoristické časopisy z DDR a *Schweizu*, stále tak trochu zvědaví. Pro nové čtenáře je určeno malé uvedení do situace. Krom *Krokodýlu* z Moskvy se obdobná z politbyra KSSS šířená satira dále větvila po jednotlivých republikách tzv. Svazu sovětských socialistických republik, kde vycházely jinak pojmenované, jinak tištěné a v jiném jazyce vtipné humoristické týdeníky. Obdobně to bylo v satelitních či vazalských státech řízených trochu méně nápadně rovněž z Moskvy.

V Československu to byly *Dikobraz* a *Roháč*, v Polsku *Szpilky* (a *Karuzela?*), v Bulharsku *Stršel*, v rumunsku *Urzica*, v Maďarsku *Ludas Matyi* a v NDR *Eulenspiegel*. A právě ten, s velkým zázemím berlínské metropole složené opět z obou komunit - západní i východní, dokázal přežít i v nových poměrech.

Jako týdeník to už nešlo ani ve Švýcarsku, kde slovatný **Nebelspalter** se rovněž musel přeměnit na měsíčník. Důvody byly samozřejmě ekonomické, spojené i s úbytkem čtenářů „nového věku“. A nyní asi nedávají velkou naději, že by v tomto směru (myslíme tím častější periodicitu) mohlo být lépe. Tak **Eulenspiegel**, tištěný dlouhý čas na lesklém, ale tenkém papíře velkého novinového formátu hlubotiskem (na okraj: dnes se vzpírá reprodukci na obyčejném skeneru - přechuhuje kde se dá) byl běžně ke koupi ve větších PNS se zahraničním tiskem v krajských městech. V Praze třeba vedle *Slovan-ského* domu na Příkopech, na pultu vedle *Ogoňku* a *Murzilky*, ale také třeba *L'Humanité Dimanche*... (tj. nedělního = se sloupkem vtipů). *Nebelspalter*, to bylo jiné kafe. Vlastně zakázané. Že tam tisknou bezvadné vtipy a to i nepolitické, jsme mohli zjistit jen z *Dikobrazu*, který místo jména autora (kvůli autorským právům), psal nahoru „Ze zahraničního humoru“ a dolů „**Kresba: Nebelspalter**“.

Počátkem 70. let se tam legálně (zaslané přes tzv. *Artcentrum*) objevovaly kresby Bartáka a pak i Slívy. Ještě před tím jsem si těžké stohy starých čísel a hlavně vytrhaných stránek s vtipy od *Bosca*, *Chavala*, *Jüspa*, *Mosera*, *Sempého* či *Canzlera*, dovezl z Bernu a zde je trousil po stránkách hlavně dětských časopisů. A do země sýrů a hodinek jsem pak poslal šéfredaktorovi *Franzu Mächlerovi* vtipy pro dvoustrany českých autorů: kupř. *Holého* a *Jiráňka*... Tak dobrá, začneme tedy „*Rozrážečem mlhy*“.

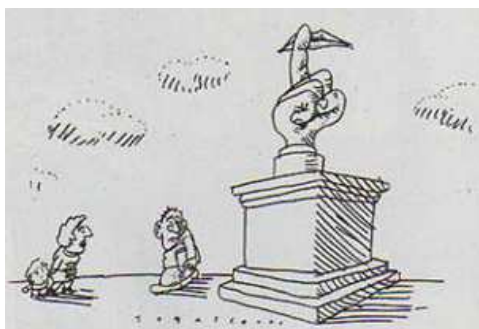
Nebelspalter č. 12 / I. = Prosinec 2014 - Leden 2015 (141. ročník)

Už obálka s národním hrdinou Wilémem Tellem naznačuje, že toto číslo je trochu výjimečné a také tloušťka magazínu vypadá na víc než 68 tiskových stran (dělají to asi vložené kartony s korespondáky na předplatné časopisu). Z obsahu nás zaujala dvoustrana s vtipy na *Obamu* (i s *Putinem*), *Tomaschoffův* sloupek barevných fórů se slovy, **Bartáková** „velká barva“ (**viz obr. výše**) kde máti Švýcarka hlídá batolata všech typů na společném pískovišti - téma pro všechny karikaturisty se zřejmě vztahovalo k obálce a znělo třeba: Švýcarsko 2069. Rozsáhlá vnitřní osmistrana nazvaná „**Exklusiv**“ je věnována výhradně kresleným vtipům - jde o výstavu „**Gezeichnet**“ aneb *Nejlepší švýcarský vtip* (v novinách) **roku 2014**. Redakce jich vybrala do čísla z 200 vystavených děl od 50 autorů celkem **dvacet** a to z řady titulů německy i francouzsky psaných periodik. Na obrázku vidíte *Putina* bruslit (v Soči, resp. kolem obsazení Krymu) od **Vincenta L'epée** pro „*Arc Presse*“ (**viz obr. na předcházející stránce**) Svého *Putina* tu má i **Swen** (S. Wegmann). A jistý **Ben Marchesini** pro list „24 hodin“ nakreslil zaslužilého karikaturistu **Burkiho** na odpočinku v domově seniorů (s hlavami svých úlovků jako trofejemi po stěnách (nechybí *Obama* ani *Putin*)).

Vánocům časopis věnoval jen trojstranu - tucet vtipů (nechybí *Barták*), dvě strany magazínu patří „**Archivu**“ - výběru kreseb z **50 let starých Nebelspalterů** (1964). Dvoustrana „**Weltspiegel**“ vybírá vždy vtipy tak, aby v rubrice zachytila z každého kouta světa to podstatné, co tam hýbe lidmi. Takže třeba po mapě Ukrajiny si to *Putin* vykračuje na Západ a nese před sebou klasickou hraniční závoru. Sdělení: **hranice tady určují já!**).

Das Satiremagazin vyšel už 22 prosince, má i silvestrovskou přílohu, ale marketáči dobře vědí, že v lednu by si už nikdo časopis označený jako loňské číslo nekoupil. **Eulenspiegel**, jak už víme z posledních let, má více inzerce než švýcarský konkurent. A to, co nás zajímá, jsou inzeráty na knihy vtipů. Takže ze strany 4 se dozvídáme, že **Lappan** představuje také *Viel Spass* na svém facebooku. Zde ovšem propaguje tři publikace „**Beste Bilder 5**“ což jsou vtipy roku a pod tím ještě obálky dvou dalších alb: **Fiese Bilder** a **Coole Bilder** (viz reklamy vpravo!) Ten první svazek má obsahovat *Mistrovská díla černého humoru*, druhá zase „*Cartoons mit Zeitgeist*“.

Také v Německu se daří oněm kresleným vtipům, kde je kresba tím posledním, co má nějakou roli. Známy **Peter Thulke** na-

kreslil muže vyššího věku v kresle u rádia, které zrovna vysílá předpověď počasí „... a čekáme také více studeného vzduchu z východu“. Muž pohoršeně reaguje (v bublině): „Ten Putin...“ Na str. 29 má drobnou ilustraci beze slov **Jan Tomaschoff** (viz vlevo ten památník). Také *Eule* koncem roku bilancuje. V Drážďanech sídlící **Haus der Presse** vyhláší koncem roku **Deutscher Karikaturen Preis**. V uplynulém roce 2014 byly uděleny tři ceny:

1. místo: **Rudi Hurzmeier** (viz obr vlevo dole!);
2. místo: **Hauck und Bauer**;
3. místo: **Schilling und Blum**.

Podle jmen držitelů na druhém a třetím fleku se zdá, že v Německu generační problém našich rozměrů nehrozí - ale raději si počkáme na katalog, kde najdeme data narození těch 4 spoluautorů, jejichž jména nám moc neříkají.

A prohlídku *Eulenspiegelu* můžeme zakončit stylově, tedy tak, jak jsme začali. Tedy inzercí na kreslený humor. Tentokrát v podobě „**Cartoon kalenderu Eulenspiegelu**“ za 9,90 euro. Text autora **Becka** v obláčku ani snad netřeba překládat. No dobře, tak: „*Jeho problémem je, že se nedokáže pustit*“ (viz obr.!)

Summa summarum: Oba časopisy, které během kalendářního roku prostřednictvím krátkých recenzí s ukázkami umožňujeme našim čtenářům sledovat, vypadají docela životaschopně. Zajímá nás samozřejmě jen ta výtvarná část, protože ta nám umožňuje jisté srovnání s domácí scénou výtvarného humoru. Myslíme si, že velký rozdíl v kvalitě mezi našimi předními autory a německými - řekněme v „Top 30“ - není. Samozřejmě

bereme-li v potaz poměr počet obyvatel i kreslířů těchto, spolu se Švýcarskem vlastně třech zemích. A to přes handicap této země, jejíž autoři nemají důvod hryzat každý týden své tužky nad aktuálními náměty.

Ovšem o tom, že podobně schopné karikaturisty máme i u nás, víme asi jen my, nikoliv čtenáři našich novin a časopisů. A že rychle stárnou, není tajemstvím. Chybí nám mimo rubriky s vtipy v sobotních přílohách deníků i měsíčník, který by byl vydáván pro publikum, řekněme prostřední až vyšší „iq“ třídy. Pokud namítnete, že jsou tu ještě v kuchyni vaší prababičky ukuchtěné Trnky-Brnky (pokud tedy stále vycházejí?) se svými autory, pak to se prostě za alternativu pro *Eulenspiegel* nebo *Nebelspalter* nedá považovat. Na jedné straně nás může těšit, že nejméně dva naši kolegové karikaturisti se trvale objevují v dnes listovaných západoevropských magazínech. Na straně druhé ovšem zaráží, že vlastně ani jeden z nich se netěší v tuzemských známějších periodikách pozornosti.

Ivan Hanousek

Kresby: **Autoři** jsou uvedeni v závorkách **uvnitř textu**

Časopisy / Omluva (*Private Eye*, *Le Canard Enchaîné*, *L'Enrage*, *Charlie Hebdo*)

Je-li člověk vinen, musí se umět omluvit. “Kde není žalobce, není soudce” - to v mém případě neplatí. Naopak platí, že “**přiznání je polehčující okolnost**”. Víte, že tato rubrika vznikla proto, aby rozšiřovala znalosti čtenářů e-GAGu o časopisech ve světě. Samozřejmě pokud jde o kreslený humor. A v tom redakce nesplnila svá předsevzetí. Ne zrovna moc, ale několik časopisů zde prostě nepředstavila. Neomluvitelné je, že jejich výtisky měla už od

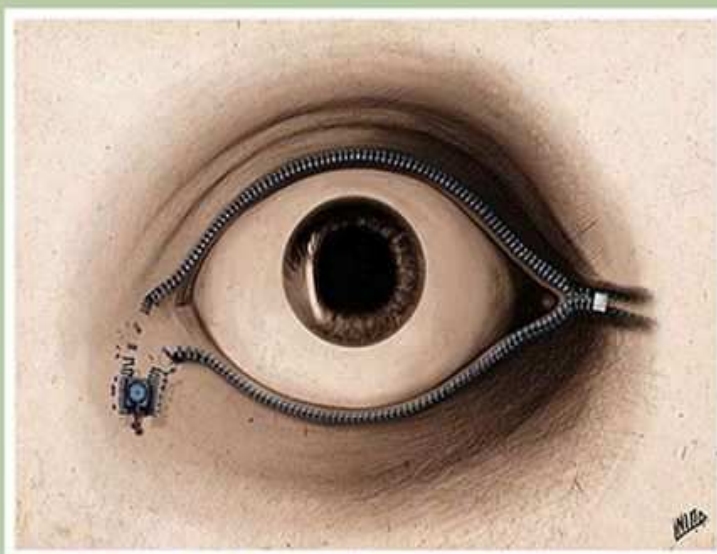

jejich vydání k dispozici. **Jan Tomaschoff** kupříkladu, poslal po návštěvě Francie po dvou exemplářích obou pařížských týdeníků (ten vlevo nahoře vychází v půlmilionovém nákladu, ten vlevo dole v nákladu až do popravky redaktorů s nákladem desetkrát menším (nyní však přes 7 miliónů)). Příliš textu a málo srozumitelně pro nás vyhlížející tematika satirických kreseb nemůže být omluvenkou za to, že jsme si dosud nenašli čas těmito novinami pro vás zalistovat a vydat (byť omezené) svědectví. Totéž co tu píšete o **Charlie Hebdo** (Charlie týdeník) a **Le Canard enchaîné** (Spoutaná kachna) platí o londýnském časopisu **Private Eye** (Soukromé oko), které mám už od konce léta na pracovním stole ve dvou exemplářích - od spolužáka architekta **Jirky Maliny** z Británie. Dělat GAG řádně svou práci, nemohl by **Rakus** říkat *Parlamentním listům*, že z jeho známých věděli o *Charlie Hebdo* jen dva lidi....*) (ih)

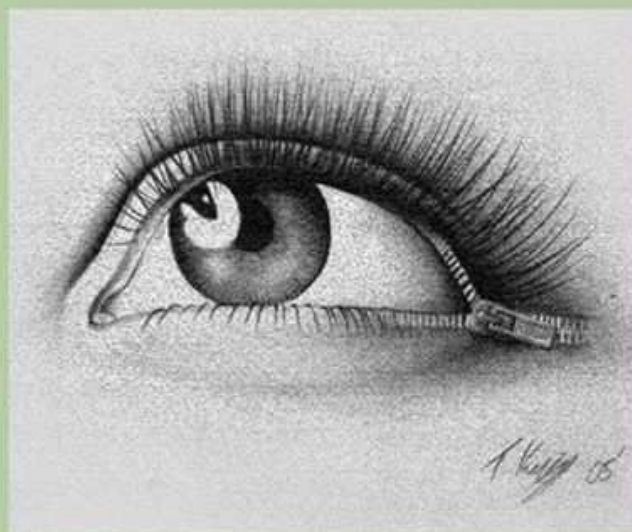
*) K zmíněným titulům se vrátíme a přidáme ještě Siného titul *L'Enrage* z revoluční Paříže - **července 1968!**

Blíženci / Voči zoči - na zip?

V mezinárodní soutěži - festivalu cartoons v Gaze získala první cenu práce Íránce jménem **Jaber Asadi** (viz nahore). Nesměl by však existovat internet a vášniví internauti, aby vlastně hned v zápětí nebyla konfrontována s dalšími dvěma obrázky řešícími stejné téma stejným způsobem. V každém případě stojí za to si všechna díla prozkoumat neb jde o graficky velmi zajímavé kousky. Jako obvykle u uvedených příkladů chybí to nejdůležitější (a pro solidní periodikum zcela nezbytné) - totiž jména autorů obou dalších kreseb - nemluvě o datu, kdy byla tato díla prvně publikována. Takto odkazujeme na adresu, kterou lze spustit s pomocí *googlu* či *g-chrome*: <http://tabrizcartoons.com/en/news/tcan/914-first-prize-in-gaza-festival-again-similer.html> . Jen kliknout na adresu anebo na odkaz First prize in gaza festival...again similer nestačí. Od chvíle, co jsme GAG začali distribuovat v *pevnějším* formátu pdf, to už takhle prostě nefunguje...

Jaber Asadi
First Prize

N: 3

Pokud jsme připojenému textíku správně porozuměli, tak celou sbírku „similer cartoon“ vydal na CD známý „šťoura“ Rahim v iránském Tabrizu - snad pro informaci nejen zájemcům z tamního sdružení karikaturistů.

Ze světa / Itálie, Turecko, Bulharsko, Argentina, Belgie, Chorvatsko

Legendární *Bordighera* je mrtva, tradiční *Marostica* se letos odmlčí... Co *Tolentino*?

O slavném a jednom z nejstarších vůbec festivalů kreslených vtipů pořádaném v italském městečku Marostica se už pár let zasvěceným zdálo, že tak trochu mele z posledního - tedy ze své tradice. Ta je úžasná - vždyť vznikl někdy kolem Pražského jara 1968/69 z vůle tehdejší mládeže - universitních studentů... Těm dnes dle všeho bude o 46 let více... když měl letos být vyhlášen už 46. ročník mezinárodní soutěže „*Umoristi a Marostica*“. Ale nebyl. Příčiny jsou - krom věku zakladatelů blízkému sedmdesátce - obecně zřejmé. Na starém kontinentě se s nimi nepotýkají přece pouze čeští nebo slovenští organizátoři... organizování

veselé kulturní taškařice není nikde zcela bez problémů s financováním. Tak tedy: s *Umoristi* je konec, ale údajně jen letos - pořadatelé z *Gruppo Grafico Marosticense* se rozhodli nadále pořádat soutěž jako bienále - tedy jen v sudých letech. Nám, co fandíme v cartoons klasice, nezbyvá než doufat, že si opět za rok *popřekládáme* v propozicích na rok 2016. Více o tom na: <http://www.umoristiamarostica.it/?p=53>.

Ale moc na to nesázejme. Spíš se obáváme, že naděje na takové pokračování je obdobná, jako v případě českého *Písku* anebo *Humorestu*, kde vždy rozhodovaly o konání soutěže dobré vztahy vedení naší unie karkaturistů a tamních radnic. Uvidíme, jak nové předsednictvo ČUKu dokáže na tuto spolupráci navázat. Politické podmínky, co víme, k tomu v obou případech po komunálních volbách přály, a přinejmenším v *Písku* jsou dobře informováni o našich schopnostech podílet se na pořádání mezinárodního bienále. Také díky pravidelnému zasílání e-GAGu, jehož vydavatel, jak známo byl dosud sekretářem tamní odborné poroty. ©

Peníze anebo cenzura? Zanikl také *Arabcartoon*...

Na adrese <http://arabcartoon.net/en/news/end-arab-cartoon-house-website> se píše, že skončil projekt na Arab Cartoon House - což snad měla být původně website... světu to oznámil *Nedal Hashem*, který tuto stránku vedl...

Zemřel *Erdogán Bozok* (1932-2015)

Ze světa karikatury odešla 5. 1. tr. jedna z velkých postav *Erdogán Bozok* (83), která stála na samém počátku prudkého tureckého vstupu do našeho žánru. A to nejen autorského, nýbrž i do kaledáře světových soutěží, kde již před časem skončili kdysi obdobně progresivní Japonci. Turci dodnes vydávají přinejmenším dva supertlusté i rozměrem úctyhodné katalogy k výstavám prací ze soutěží *Nassredin Hodja* a *Aidyn Dogan* (obě v Istanbulu) a také k soutěži 7-77 v Ankaře. (e-g)

Golden Keg - propozice na webu v Turecku

Nejen v tomto čísle GAGu, ale také na uznávaném cartoons webu Kemala Ozyurta *Cacricaturqe* můžete kdykoliv pozřít na pravidla Zlatého soudku v angličtině: pod titulkem: 21th International Cartoon Humour Competition on the Topic of *Beer, Golden Keg 2015, Slovakia*. Jen o kousek výš je zde vystaveno i p. f. 2015 Ivana Hanouska z počátku ledna (*Gagmen* byl před několika lety členem jury v tamní proslulé soutěži N. H.) (g)

Argentina - Výstava k roku Kozy a k MDŽ

Museo Diogenes Taborda zve karikaturisty k účasti na výstavě „AÑO DE LA CABRA“ - Čínský horoskop. a pak k Mezinárodnímu dni žen. Uvádí to *Fundación Cultural Volpe Stessens - Jorge Omar Volpe Stessens*. Jde o výstavy nesoutěžní... Naši zkušení autoři, zocelení účastí v lecjaké zemi, jistě si poradí i s těmito pokyny pro účast v cizí řeči...

19. - 28. února 2015. Exhibition: Tribute to the Year of the Goat! (Rok kozy?)

To celebrate the new year *Goat Wood* (Chinese Zodiac), we invite you to participate with **three works graphic humor**, 0,30x0 measures 40 cm. c / u. Expose digital copies will be mailed in **JPG format at 300 DPI** c / u, along with a brief CV in word that contains data from mail, age, address, phone, etc.

8. - 31. března 2015. Exhibition: Will you marry me? (Vezmeš si mne?)

On the occasion of "*International Women's Day 2015*", we invite you to participate with **three works** of graphic humor, measures 0,30x0 40 cm. c / u. **Themed: you marry me?**

Expose digital copies will be mailed in **JPG format at 300 DPI** along with a brief CV in Word that contains data from mail, age, address, phone, etc.

Zemřel Stefan Despodov (Bulharsko 1950 - 2015)

6. 1. 2015 zemřel **Stefan Despodov** (65) jeden z nejznámějších bulharských karikaturistů, laureát půl sta mezinárodních ocenění za nejlepší cartoons (mj. GP na Portocartoon 1999). Vystudoval výtvarnou akademii v Sofii (1974). Krom žánru výtvarného humoru se věnoval tvorbě animovaných filmů a také plakátů pro tamní Národní divadlo. Vydal tři alba cartoon, měl 15 samostatných výstav. Žil a pracoval v Sofii.

Na snímcích z mezinárodního **Cartoon Meeting Pointu** v Písku (2008) si připomínáme slavný bulharský pár. **Vlevo:** Despodov stojí vpravo, vedle svého krajana Dragostinova, který odešel ze světa před nedávnem. Pro moderní bulharskou karikaturu jsou tato úmrtí dvojnásobně těžkou ztrátou. Pár „RD+SD“ pro východobalkánskou zem znamenal už řadu let stabilní přísun mezinárodních ocenění...

Na dolní fotografii z večerního posezení v atraktivním prostředí neobvyklé restaurace sedí Despodov (vlevo) se svou partnerkou, dále mnohonásobný vítěz mezinárodních soutěží Pawel Kuczyński z Polska a zcela vpravo sedí další náš host Gerhard Gepp z Rakouska. (gag)

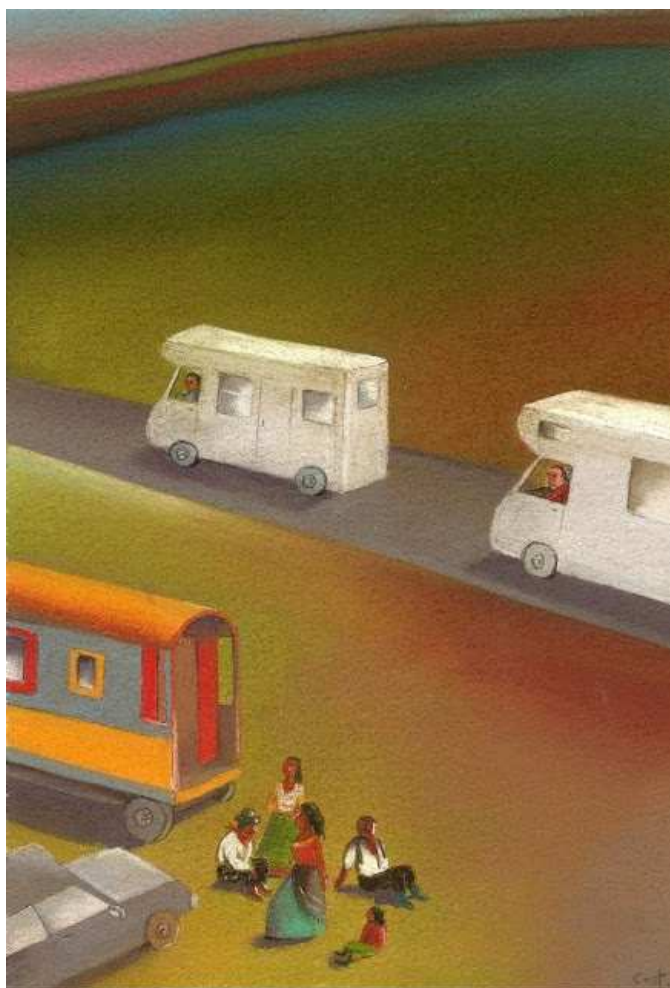

FECO v Norsku vyzývá autory k účasti na výstavě V Norsku se pečí tamního spolku cartoonistů a FECO rozhodli uspořádat nesoutěžní výstavu na počest povražděných karikaturistů z Paříže. Vše potřebné k účasti najdete v tomto čísle GAGu **na samostatné stránce v přední části magazínu.** (g)

Cost vystavuje v ECC

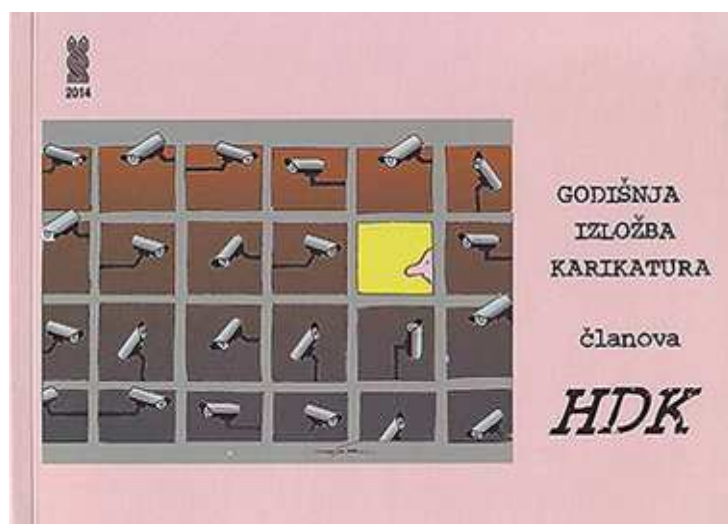
V belgickém městě **Kruishoutem**, kde sídlí *Evropské Cartoon Centrum*, vystavuje nyní domácí karikaturista Cost. Ovšem, jak to dnes bývá, on to zas tak moc belgický humorista není. Vlastním jménem **Constantin Sunnerberg** se narodil v roce 1970 v **Moskvě** (Rusko). Vyrůstal v uměleckém prostředí a začal kreslit velmi mladý. Již jako dítě ilustroval svou první knížku. Jeho matka, přesvědčená antikomunistka, se rozhodla opustit zemi a vzala si francouzského novináře - rodina se pak přestěhovala do Belgie, když Constantinovi bylo deset let. Školní léta trávil v Evropské škole v Bruselu a v roce 1995 absolvoval grafický obor na "École nationale supérieure des arts visuels de La Cambre". Dnes žije a tvoří v Bruselu.

Krom jiných velkých úspěchů v mezinárodních soutěžích karikaturistů v posledních čtyřech letech se **Cost** dočkal v závěru roku i **Zvláštní ceny** z mezinárodní soutěže **Brain sneezing** v Prešově, kterou mu, jakožto autorovi jedné z finálových prací, udělil na Slovensku předseda mezinárodní soutěžní jury **Ivan Hanousek** z České republiky.

Více o výstavě na: http://www.ecc-kruishoutem.be/index_ENG.htm

Kresba: **Cost** (Belgie)

Chorvati měli společnou výstavu družstva a předávali Oskaríky

V chorvatské metropoli Záhřebu, v *Galerii Zvonimir* se před koncem roku 2014 konala výroční **výstava Chorvatského družstva karikaturistů**. Pro jedince, kteří si myslí, že pod označením karikatura skrývají jen díla portrétistů, by to bylo zklamání. Přestože Chorvatsko má hojnost dobrých portrétních karikaturistů (jeden byl do loňska též členem ČUKu) zde se po stěnách rovnoměrně mísily vtipy se slovy, obrázky beze slov a ty satirické podobizny... O tom svědčí **katalog**

(viz obrázek vedle!) Je možno si v něm zalistovat na webu HDK).

Výstava nabídla asi **130 prací 36 autorů**, které mají spolek reprezentovat ve Slovinsku na tamním festivalu karikatury v *Poljaně*. Čestné místo na výstavě měly práce nedávno zesnulého **Ivana Haramiji Hanse**, který se velmi zasloužil o rozvoj umění výtvarného humoru v zemi a také **Rudi Stipkoviče** a **Stanka Zmazeka** - k desátému výročí úmrtí.

Na vernisáži promluvily vedoucí osobnosti družstva **Davorin Trgovčević, Zoran Batušić** a **Nik Titanik**. **Na snímku** (dole vpravo) však vidíte jiné dva karikaturisty: **Janko Bučar** a **Draguton Dado Kovačević** získali ocenění **OSKARIK 2013**. Cena Oskarík se v Záhřebu uděluje nejúspěšnějším autorům - samozřejmě **pouze ze členů HDK** - na mezinárodním soutěžním poli v předchozím roce.

GAG podobné přehledy - pouze s úspěchy členů ČUK - **vede již více než deset let**. ČUK však žádné ocenění svým nejlepším reprezentantům neuděluje. **Seznam oceněných českých autorů za rok 2014** přineseme v únorovém čísle. Máte-li někdo pochybnost, že o vašem úspěchu (diplomu) v redakci GAGmagu nevíme, prosíme o informaci, případně rovnou o oceněnou kresbu či oskenovaný diplom...

Ze snímku (**vlevo!**) ze zahájení „izložby“ je patrné, že ani v Chorvatsku se věk kvalitních autorů neliší od naší dost překérní skutečnosti - mladá generace není kreslením vtipů zrovna posedlá... (han)

Oskariky 2014

Oskariky za rok 2014 se budou v Chorvatsku předávat zase až málem za rok. Ale mezinárodní úspěchy členů HDK se už nyní dají spočítat a zřejmě nedoznají mnoha změn. Předlonští vítězové Bučar a Kovačević mezi nimi nejsou. Pokud jde o **Grand Prize** anebo o **1. ceny**, mezinárodní jury nikomu nepřály, ale „nižší“ ceny vloni Chorvati sbírali:

2. cena: Resad Sultanovič (Red Man - Čína)

3. cena: Žarko Luetič (Marostica - Itálie) a Josip Kovačević (Zagreb - Chorvatsko)

Čestná uznání: Nikola Listeš (Red Man - Čína) Mojmir Mihatov (Red Man - Čína a Zagreb - Chorvatsko)

Poděkování za P. F. 2015

Ve shonu a zmatku při změně letopočtu jsme zapomínali na konkrétní poděkování spoustě autorů z řady čtenářů e-GAGu a tak nyní - neradi, protože se to nedělá! - děkujeme jaksí společně s omluvou všem postiženým. Hlavně těm, kteří, podobně jako Barták, Kohlíček anebo **Iva Valocká (viz obr.)** poslali své originály na papíře v obálce. Stanou se tak zvlášť ceněným sbírkovým předmětem v archivu - počínajícím už p. f. kresleným **Had'ákem** či **Jiránkem** na počátku let šedesátých.

Z Polska / Nové vedení svazu karikaturistů SPAK; Noví laureáti ERYKA...

V sobotu 12. 12. 2014 se ve Varšavě konalo *Walne Zebranie Sprawozdawczo-Wyborcze Członków SPAK*. Účastníci zvolili nový *Zarząd Stowarzyszenia Polskich Artystów Karykatury*, jehož mandát platí až do roku 2017.

Před asi šesti lety navrhl *Ivan Hanousek*, ještě jako místo-předseda ČUKu, aby se též u nás, nejlépe v rámci tehdejší inovace stanov spolku, Valné hromady konaly jako volební jen každý druhý rok. A v lichých letech by se členové sešli na *konferencích* se stejným programem jako mají VH, ovšem bez každoročních volebních rituálů. Návrh tehdy neprošel.

Presidentem SPAK byl znovu zvolen *Witold Mysyrowicz* (na snímku!) a také vedení s jednou výjimkou - *Kazimierz Napiórkowski*, dosud místopředseda *Kolegiálního soudu SPAK*, stal se nyní řádným členem předsednictva místo *Wiesława Zięby*

Instituce tzv. „*Sądu Koleżeńského*“ scházela v českém spolku zrovna před letošní Valnou hromadou, kdy došlo k výměně názorů mezi členem a předsedou ohledně dalšího směřování ČUKu a stanovisko předsedy (navíc podpořeno všemi členy předsednictva krom pokladníka bezvýhradně!) mělo pro neinformované členy logicky větší váhu. Přitom pro spravedlivé posouzení by měla smysl právě taková arbitrážní instituce - soud kolegů, ve sporu nezúčastněných. Kteří by nevycházeli jen z emočního záchvatu předsedy, ale posoudili by spor objektivně - rozhodovala by tak jen a jen fakta. Institut by se hodil i pokud by někdo trvale urážel vulgárně své kolegy a předsednictvo by ho nedokázalo ukáznit, neb ve stanovách spolku chybí postih.

Velké změny však nastaly v Polsku ve složení dalších dvou orgánů spolku - v Komisi *Rewizyjnej* a ve složení *Sądu Koleżeńského*, které mají úplně nové personální obsazení. **Viz:**

Zarząd Stowarzyszenia Polskich Artystów Karykatur

prezes SPAK - Witold Mysyrowicz
wiceprezes SPAK - Dariusz Łabędzki
wiceprezes SPAK - Sławomir Łuczyński
skarbnik SPAK - Arkadiusz Maniuk
sekretarz SPAK - Dariusz Pietrzak
członek zarządu SPAK - Michał Graczyk
członek zarządu SPAK - Kazimierz Napiórkowski

Komisja Rewizyjna

przewodniczący Komisji Rewizyjnej SPAK - Janusz Mrozowski
członek Komisji Rewizyjnej SPAK - Grzegorz Misiak
sekretarz Komisji Rewizyjnej SPAK - Marek Gliwa

Sąd Koleżeński

przewodniczący Sądu Koleżeńského SPAK - Wiesław Lipecki
sekretarz Sądu Koleżeńského SPAK - Tomasz Rzeszutek
członek Sądu Koleżeńského SPAK - Adam Jurkowski

Noví členové jsou **vyznačení červeně**.

Sdružení polských umělců karikatury před třemi lety oslavilo už **25. narozeniny**. Mělo tedy „náskok“ před **Českou unií karikatury** nejen v počtu autorů, tj členů, ale i těch pár let od roku 1987 do rozpadu „*tábora socialismu*“. Pracovat jsme na **ČUKu** (s Kobrou, Bartákem, Vyčítalem a s podporou Jiráňka) začali už v průběhu ledna 1990, vlastně současně s přípravou 1. čísla měsíčníku *Škrť*. ČUK ve svém prvotním významu znamenal eliminaci tzv. **Kruhu karikaturistů** při

Českém svazu výtvarných umělců, který byl do té doby „v péči“ soudruhů z **Dikobrazu** (Bešta, BaPe, Ceplecha) ale za *perestrojky* se tam v rámci „glasnosti“ spolu s *Renčínem* a *Nepraktou* ocitli také pozdější ČUKisti *Kobara* a *Hanousek*...®

Gala SPAK 2014

Následujícího dne 13. prosince 2014 proběhlo ve varšavském Teatrze Rampa tzv. Gala SPAK, při níž byla nejprve zahájena výstava „A to Polska właśnie” (fotofragment z výstavy vidíte vedle dole) s předáním cen autorům nejlepších prací.

Společenskou událost moderovali: **Adam Bojara** (Teatr Rampa), **Witold Mysyrowicz** a **Jacek Frankowski** (oba karikaturisté ze SPAKu).

Do národní soutěže došlo 287 prací 44 autorů.

Grand Prix získal **Zbigniew Woźniak**.

V kategorii vtipů 1. cenu **Artur Galicki** a v kategorii karikatur 1. cenu **Henryk Cebula**.

Následovalo udílení **Eryků**, o němž najdete více informací v dalším odstavci. Zde si - **viz horní snímek** ukažme nové laureáty jak se dostavili na místo k převzetí tohoto nejprestižnějšího ocenění osob zasloužilých na poli výtvarného humoru v zemi našich severních sousedů: **Zleva: Anna i Janusz Kasztelewiczowie** (Sądecki Bartnik), **Michał Graczyk i Katarzyna Paszula** (Karpik), **Wiktor Czura** (Satyrblues) a **Kazimierz Napiórkowski i Marek Pijanowski** (Tuba Satyrica).

Eryk'2013: Czura, Karpik, Sądecki Bartnik, Tuba Satyrica

Na předvánoční slavnosti „Gala SPAKu” ve varšavském divadle Rampa byla slavnostně předána nejvyšší ocenění udělované polskou organizací karikaturistů - ceny **Eryk '2013**. Loni je získali **za předloňský rok** tito umělci, osoby a instituce:

Victor Czura - grafik a animátor *Festiwalu Satyrblues*, za 15 let činnost.

Karpik - *Międzynarodowy Konkurs Rysunku Satyrycznego* v Niemodlině, za stálý vývoj a profesionalizaci.

Sądecki Bartnik - *Gospodarstwo Pasieczne w Stróżach*, jehož vlastníky jsou Anna i Janusz Kasztelewiczovi, za organizaci satirických plenérů.

Tuba Satyrica - národní polská soutěž kresleného humoru v Toruni „za rozwój i konsekwencję.”

Výstava prací ze soutěže "A to Polska właśnie" ve Varšavě

V prosinci 2014 byla v Divadle Rampa ve Varšavě zahájena výstava **"A to Polska właśnie"** prací ze soutěže pořádané SPAKem. Byla udělena řada cen (tři hlavní vítěze uvádíme výše) Výstava, která byla přístupna do půlky ledna 2015 představila díla 17 kreslířů:

Bartłomiej Belniak, Michał Bojara, Robert Dąbrowski, Kazimierz Falkowski, Jacek Frankowski, Marek Grela, Janusz Kożusznik, Sebastian Kubica, Paweł Kuczyński, Marian Matocha, Andrzej Mleczko, Witold Mysyrowicz, Zbigniew Olchowik, Leszek Ołdak, Andrzej Pijet, Tomasz Rzeszutek, Andrzej Terlecki. (mh)

Polský vtíp prosince nakreslil Wiesław Zięba

Prosincovou etapu soutěže **"Rysunek miesiąca 2014"**, pořádaného varšavským Muzeem Karykatury, poslalo 67 autorů 172 děl.

1. cena - **Wiesław Zięba**, 2x 2. cena - **Robert Kempisty** a **Sławomir Makal**, 3x 3.cena - **Janusz Grysiwicz**, **Jacek Kawa** a **Artur Ligenza**.

Pět čestných uznání obdrželi: **Miroslaw Hajnos**, **Katarzyna Kuzior**, **Rafał Laskowski**, **Zbigniew Woźniak** a **Przemysław Zamojski**.

S ohledem na znalost obdobné situace v českém prostředí se zdá, že Poláci mají - pokud jde o nová jména autorů vtípů - výrazněji nakročeno dál... či dopředu. (spak)

Gluszek v Trentu

Jerzy Gluszek, ceněný autor výtvarného humoru z polské Vratislavi, vystavoval loňského podzimu v místě svých častých mezinárodních úspěchů V italském Trentu uspořádalo výstavu (sek)

snově lyrických děl s fantaskními nápady Studio Arts Andromeda a použila jednu z prací jako podklad pro výstavní plakát - viz obrázek vlevo.

Ze Slovenska / Svrček; Čizmazia...

„AnoNe-málie“ pilného Cvrčka z Brezna

Ne někdo, ale Svrček. Ne někde, ale v **Brezne**. Tak to bývalo a je na Slovensku, když se řekne humorná koláž. Do 12. ledna tr. vystavoval autor fotomontáží, ale i aforismů, či chcete-li epigramů (prostě slovenský humorista) **Ernest Svrček** v zasedací síni Okresního úřadu v městě Brezno. Výstavu pojmenoval „**NIE aj ANOmálie**“ a publiku ukázal, že ani v minulých měsících jeho pilné nůžky neopomněly řídit v dostupných novinách, časopisech anebo fotografiích. Jak přiznal redakci místního listu, před svou už 83. výstavou (!) Ernest váhal, zda neponechat letos na přehlídce některé povedené výtvarné práce z minulého roku. A jen je doplnit o pár nových... „*Navzájom sa podporujú a umocňujú, bolo by na škodu ty vlašajšie vynechať...*“ zdůvodnil si to autor nakonec.

I v Česku, kde se Svrček čas od času ukáže se svým dílem, víme, kolikrát už byl různě oceněný a to zaslouženě, protože jeho pracovitost spolu s fantazií jsou vskutku podivuhodné. Svrček je ve své tvorbě kuriózním členem tamní karikaturistické scény.

A jelikož se tomuto specifickému typu tvorby věnuje i **Pavel Taussig**, jenž pochází

rovněž ze Slovenska, zdá se, že v tamních studních (či přímo v genech) je obsaženo cosi, čím zřejmě naše česká pahorkatina nedisponuje. (ih)

Danglár mladým...

Holandské velvyslanectvo, Francúzsky inštitút, Poľský inštitút a Taliansky kultúrny inštitút zorganizovali workshop **Karikatúrou za ľudské práva** pri príležitosti Medzinárodného dňa ľudských práv určený **pro studenty ve věku 16-26 let**. Workshop kreslení karikatur vedl v budově *Polského inštitútu* v Bratislavě slovenský karikaturista **Danglár**, kreslící pro deník Pravda. Účastníky workshopu seznámil

s méně známými stránkami práce karikaturisty a vedl je k vlastní tvorbě politické karikatury týkající se tematiky lidských práv. Nejlepší karikatury jsou od 16. prosince 2014. vystaveny v kavárně **Kontakt** na Ventúrskej ulici č. 12 v Bratislavě.

„Hlavy a iné končatiny“ **Karola Čizmázia** v Košicích 2007

Ve Východoslovenské galérii v Košicích měl kreslený humor svou stálou parketu, můžeme-li soudit z výčtu výstav autorů, které jsme našli v úhledném katalogu z roku 2007, vydaném k výstavě **Karola Čizmázia**. Začal to už v r. 1987 a pak to přes Kubala, Borna, Vica či Renčina přešlo až do tohoto tisíciletí, značkové jmény Kováčik, Pernecký či Torma.

Čizmázia je autor vytříbeného stylu snadno rozeznatelného od jiných. Ovšem bratislavského mistra v poslední době známe spíše jako až nečekaného znalce světa cartoonistů, z nichž vybírá zkušenou rukou - přesněji

řečeno zkušeným okem - neomylně ty nejlepší autory pro svou suverénně řízenou internetovou **cartoongallery.eu** Být zařazen mezi více než stovku zde již prezentovaných hvězd žánru cartoon patří k váženému ocenění - je bráno stejně vážně jako třeba vítězství v nějaké renomované karikaturistické soutěži.

Desítky výtvarných kreseb, které nabízí šestistránkový leták (**viz obr.!**) je zcela vypovídající. Upozornujeme zde však, že ty hlavy (uvedené v názvu výstavy) jsme kvůli místu z obálky ustříhli a ponechali jen ohlášené končatiny... Zevnitř jsme vystříhli a sem naopak přidali (**viz vlevo!**) jeho hlavu (jde o autotyp). Útroby katalogu krom dalších kreseb oplývají též výživnými texty - krom biografie autora jsou v něm i studie kurátorky Heleny Němcové a slova věnovaná Čizmáziovi *Kornelem Földvárim* v jeho známé „*knize o karikatuře*“ plné vtipných glos a portrétů sepsaných během dlouhých let o našem žánru s titulem *Pětadvacet*. (ih)

Názvy kreseb: jak byly uvedeny na výstavě: „Dohoda istá“ (1994), „Frčka“ (1995) a „Jednoznačne za“ (1997)

7. Int'l „Smiling Cat“ Cartoon web Contest 2014 Baku - Azerbajdžan

Jury: Erdogan Karayel (Německo), Fernando Pica (Kolumbie), Liuyi Wang(Čína) Valerij Alexandrov (Bulharsko), Seyran Caferli (Azerbajdžan)

Téma: Crow / Vrána

Ceny:

1. cena: **Andrej Popov** - Rusko (**viz** kresba **vedle!**)
2. cena: Anatolij Stankulov - Bulharsko
3. cena: Farzane Vaziri - Írán

Čestná uznání: **Bernard Bouton** - Francie (**viz** kresba **vlevo dole**) Milenko Kosanovič - Srbsko, Ivailo Cvetkov - Bulharsko, Mohammad Saleh Razmhosseini - Irán, Alireza Pakdel - Irán, Oleksij Kustovsky - Ukrajina; Raul Zuleta - Kolumbie, Izabela **Kowalska-Wieczorek** - Polsko (**viz** kresba **vpravo dole**)

"SMILING CAT" cena pro mladé autory:
Jia Yu Chuan - Čína

0-0-0

The United Nations / *Ranan Lurie* Political Cartoon Award 2014 - OSN / USA

První místo a ještě čestné uznání obdržel letos Mike **Lukovič** z USA. A Vladimír **Pavlik** ze Slovenska, který tu získal diplom, v další soutěži se *Spojenými národy* v názvu (UN) bral ještě 2. cenu!

1: Mike Luckovich / USA - The Atlanta Journal-Constitution

2: Luc Descheemaeker / Belgie - De Weekbode

3: Turan Aksoy / Turecko - nepublikovaný snad?!

Citation for Excellence:

Shlomo Cohen / Israel - Israel Today

Tchavdar Nikolov / Bulharsko - Pressa

Emrah Arikán / Turecko - Fena Mizah

Pawel Kuczynski / Polsko - Nie

Darko Drljević / Černá Hora - Monitor

Luc Vernimmen / Belgie - Catrasca

Tom Kuenzli / Švýcarsko - Tages Woche

Mike Luckovich / USA - The Atlanta Journal-Constitution

Vladimír Pavlik / Slovensko - Život

Rodrigo de Lira Mineu Rocha / Brazílie - O Cometa Itabirano

Cartoon Talide „Just explain it simply“ The UN and its Millenium Goals - Německo

1. cena: **Trayko Popov** (Bulharsko)

2. cena: **Vladimír Pavlik** (Slovensko) (*viz obr. vpravo!*)

3. cena: **Nico Lessing** (17 let, Německo)

Více na: <http://www.cartoon-millenniumsziele.de/en/ausstellung.php5>

Int'l Cartoon Contest „Too Much Waste“ 2014 - Maďarsko

1. **Julio Carrión Cueva** – Španělsko (*viz obr. výše vlevo - recyklace!*)

2. **Kutasi Károly** – Maďarsko

3. **Maxim Smagin** – Rusko

Více na: [Results of the International Cartoon Contest "Too Much Waste" 2014, Hungary](http://Results%20of%20the%20International%20Cartoon%20Contest%20Too%20Much%20Waste%202014%20Hungary)

3. Concurso Internacional del Cartón, Sinaloa 2014 - Mexiko (téma: Korupce)

Ceny: 1. cena: **Dario Castillejos** - Mexiko

2. cena: **Damjan Roce** - Chorvatsko

3. cena: **Abbas Riazi** - Iran

Honourable Mentions: Mario Arturo Romero Aguilar - Mexiko; Mauricio Parra - Kolumbie; Darko

Drljević - Černá Hora; Jitet Kustana - Indonesie; Marcos Mikio Oiwa - Japonsko

Oceněné práce najdete na: concursosinaloa2014.orgfree.com/Winners.html

nebo: <http://www.mundiaro.com/album/sociedad/iii-concurso-internacional-carton-sinaloa-mexico-aborda-corrupcion/20141218145413025277.html>

8. Int'l Cartoon Contest URZICENI 2014 - Rumunsko

Téma volné

Ceny:

1. cena (1000 \$) - Marian AVRAMESCU, Rumunsko (viz obr.vedle!)
2. cena (400 \$) - Galym BORANBAYEV, Kazachstan
3. cena (300 \$) - Saeed SADEGHI, Írán

Zvláštní ceny:

1. Taner OZEK – Turecko
2. Marco D'AGOSTINO – Itálie
3. Ali RONAGHIAN – Írán
4. Vladimir KHAKHANOV – Rusko
5. Valentin GEORGIEV – Bulharsko
6. Zdenko PUHIN – Chorvatsko
7. Constantin CIOSU – Rumunsko
8. Cristian MIHAILESCU – Rumunsko
9. Javad TAKJOO – Írán
10. Makhmudjon ESHONKULOV - Uzbekistan.

Členové poroty:

Julian PENA-PAI, cartoonist - President
Nicu PETRACHE, cartoonist & organizer
Cristian VECERDEA - CRIV, cartoonist
Lucian DOBARTA, cartoonist.

Propozice / Itálie, Bulharsko, Egypt, Slovensko, Německo, Portugalsko, Čína

Int'l Competition Fax for Peace Fax for Tolerance Spilimbergo - Itálie

Soutěž je určena především studentům všech škol, ale jedna kategorie je vyhrazena také dospělým umělcům z celého světa. Téma: mír, tolerance, boj proti všem formám rasismu a obrana lidských práv. Celkem jury uděluje **6 cen** (po 300 euro) a je udělena i zvláštní cena presidenta Itálie (500 euro).

Deadline: 28. 2. 2015 (24 hodin)

Počet: 1 i více prací.

Adresa e-mail: istsuperiore@faxforpeace.eu formát jpg, velikost max 1,5 Mb - anebo

Normální poštou: Istituto d'istruzione superiore Il Tagliamento via Degli Alpini 1 - 33097 Spilimbergo (Pn) Italia

Info: istsuperiore@faxforpeace.eu / www.faxforpeace.eu

22. Int'l Biennial of Humour and Satire in the Arts Gabrovo 2015 - Bulharsko

V gabrovském Museu *HOUSE OF HUMOUR AND SATIRE* bude 16. 5. otevřeno 22. Int'l Biennial of Humour and Satire in the Art (IBHSA). Soutěž proběhne v 6 kategoriích:

cartoons, graphics & drawings, paintings, sculpture, photographs and posters.

Počet autorů je volný, téma ve všech ktg je rovněž **FREE** of choice, however, interpreted by the means of the comic. Letošní speciální téma v kategorii CARTOONS je **THE PROTESTER** (in the family, at the university, in society, etc.).

The organizers have ensured additional prizes that will go to the best cartoons on socially significant issues like the fight against tobacco consumption, alcohol abuse and protection of nature.

Uzávěrka: 1. 3. 2015.

Zaslané práce včetně vyplněné přihlášky (entry-form) posoudí the international jury.

We kindly request you to help us spread the conditions of entry and the entry-form hereby attached and, if possible, to publish them on your website. They can be found in English, French, German and Russian and downloaded from

www.humorhouse.bg/engl/bienale/condition.html

21. Int'l Cartoon Humour Competition „PIVO“ Golden Keg Prešov 2015 - Slovensko

Dne 1. 4. 2015 (na apríla!) bude zahájena výstava nejlepších děl zaslaných do soutěže a budou předány ceny vítězům dle rozhodnutí jury.

Počet prací: max. 5 originálních děl

Rozměr: nemá být větší než A4

Označení vzadu na kresbě: *Each work should be signed on the reverse and bear the author's full address.*

Uzávěrka: 2. 3. 2015

Ceny:

GRAND PRIZE Golden Keg a 500 €

1. cena: Small GOLDEN KEG a 200 €

2. cena: Small GOLDEN KEG a 150 €

3. cena: Small Golden KEG a 100 €

Katalog: ano

The rewarded works will become property of the BEER GALLERY in Prešov.

Adresa:

ŠARIŠSKÁ GALÉRIA (p. Fedor VICO)

ul. Hlavná 51

080 01 Prešov

Slovakia

Prosíme: uveďte na obálku heslo „PIVO“

Info: e-mail: fedorvico@gmail.com

2. Int'l Cartoon Gathering Cairo - Egypt 2015

Pořádají: *Foreign Cultural Relations Sector, Ministry of Culture In Egypt, organizes in cooperation with Egyptian Caricature Society.*

Soutěžící: otevřeno pro autory nad 18 let.

Téma: 1 - Health / 2- Free (volné)

Formát: All artworks to be prepared at 300 dpi. Actual size A3 (297 mm x 420mm) in JPG.

Počet: unlimited.

*Submitted works must **not violate** copyright laws. By virtue of submitting an entry, the entrant certifies the work as his own and permits the organizers to reproduce all or part of the entered material free of charge for publication and/or display in media related to the exhibition.*

Adresa: egyptcartoon2014@yahoo.com

Deadline: 10. 3. 2015

Uveďte: ~ Full Name; ~ e-mail address; ~ Contact no; ~ Full address; ~ Date of birth (date-month-year); A brief C. V in English and passport size photo of the artist should be submitted as well.

Jury: Entries will be judged by prominent Jury based on the quality of work submitted.

• A catalogue of selected artworks will be printed, a copy of which will be sent to the selected authors.

Info: For more details please visit: <https://www.facebook.com/egyptcartoon>

nebo napište na adresu: egyptcartoon2014@yahoo.com.

6. Int'l Cartoon Competition Berlin 2015 - Německo

The KURTUKUNST Gallery a LIMES Image Agency zvou cartoonisty k účasti v soutěži *6th Int'l Cartoon Competition Berlin 2015*

Téma ročníku 2015: SPYING (špionáž)

Uzávěrka soutěže: 15. 3. 2015

Počet prací: maximum 3 kusy

Příspěvky pouze v *digital format*: min. 500 KB / max. 25 MB file format: JPG, color mode: RGB.

Adresa: kresby posílejte na www.cartoonberlin.de

Ceny: neudělují se

Více: <http://www.limes-net.com/contest/>.

Intl. Cartoon Contest Humour a Gallarate - Itálie

XX. - XXI. edizione 2014-2015 *International Cartoon Contest*

Grand Prix 'Marco Biassoni'

Téma 2014/2015: THE GLOBAL MARKET (obchod)

Sekce: **A) Graphics/Cartoon - B) Satire - C) Caricature**

It's possible to participate in all the sections.

Rozměr: A4 (21 x 29,7 cm)

Počet: max. 3 kusy (originální a nepublikované práce).

Poslat též: *author's photo or caricature, entry-form and biography. Each work should bear the signature or mark of the author and name, surname, address, phone number and other data on the back. The authors have to indicate the section for each work.*

The works produced with graphics programs, will be accepted for the competition ONLY if sent in hard copy, **signed by the author**. COPIES OF WORKS WILL NOT BE ACCEPTED. The works submitted in digital format, via email or digital devices, will not be considered for the awards, but only for the exhibition and the catalogue.

Uzávěrka soutěže: 15. 3. 2015 (the post-mark will provide the proof)

Jury: 28. 3. 2015

Ceny:

Grand Prix "Marco Biassoni" for the best work between all sections (Graphics/Cartoon, Satire, Caricature) - **1.000 €uro + diploma**

1. cena v každé sekci (Graphics/Cartoon, Satire, Caricature) - **500 €uro + diploma**

Special Prize of Jury for each section (Graphics/Cartoon, Satire, Caricature) - **diploma**

5x Special Mentions for each section (Graphics/Cartoon, Satire, Caricature) - **diploma**

Special Prize Osvaldo Cavandoli "Cava" 500 €uro + diploma

Výstava: 3. 5. – 30. 6. 2015 - Minoletti building, Garibaldi Square - Gallarate.

Ceremoniál: 3. 5. v 11,00 h. *All authors who will attend the opening ceremony are invited to a rustic lunch.*

Katalog: pro vystavující autory 1 kus grátis

Adresa:

Pro Loco Gallarate

Vicolo del Gambero n. 10

21013 Gallarate (VA) - ITALY

Přihláška do soutěže je k stáhnutí na: <http://www.fanofunny.com/guests/humourgallarate/>

17. PortoCartoon-World Festival, Porto 2015 - Portugalsko

Téma: Světlo

MAIN SUBJECT: THE LIGHT MEMBER

SPECIAL CARICATURE AWARDS:

Cristiano Ronaldo / Ernest Hemingway

In addition to participating with cartoons on the main theme, the cartoonists can also send works for the FREE CATEGORY, as per the previous editions.

Rok 2015 vyhlásila OSN **International Year of Light** (Mezinárodním rokem světla). *Illuminating this subject with the light of the cartoon seems to us one of the best appeals to the artists of humor.*

Počet: *The artists who do not wish to compete can send their works to the EXTRA--COMPETITION section informing of this decision. Works must be originals and any kind of graphical technique will be accepted, including digital artwork, sent by Internet, if the prints are SIGNED BY THE AUTHOR and if they are indicated as PRINT NUMBER ONE, or a original to this contest.*

Rozměr maximálně:

- in paper, 42 x 30 cm (DIN A3);

- sculpture pieces, 42 x 30 x 30 cm

Deadline: 13. 2. 2015

Ceny (včetně diplomů a trofejí):

GRAND PRIZE PORTOCARTOON 4000 Euro (half in money and half in Port wine), travel and stay costs for the Awards Ceremony in Portugal

2ND PRIZE PORTOCARTOON 1250 Euro / (half in money and half in Port wine), travel and stay costs for the Awards Ceremony in Portugal

3RD PRIZE PORTOCARTOON 750 Euro / (half in money and half in Port wine), travel and stay costs for the Awards Ceremony in Portugal / **CARICATURE Special Award 500 Euro**

HONORABLE MENTIONS PORTOCARTOON 50 Euro, stay costs for a weekend in Portugal.

Caricature Special Awards / Karikatury dvou velkých postav:

1 - The Portuguese football player (born in the Madeira archipelago) **Cristiano**

Ronaldo, a sports icon, winner of Golden Balls and Golden Boots;

2 - and the American writer Ernest Hemingway (1899-1961), Nobel Prize

for Literature, who participated in the First World War a century ago.

Vracení: *The awarded works will become property of the PORTUGUESE PRINTING PRESS MUSEUM and will be part of the INTERNATIONAL CARTOON GALLERY. The others will be sent to the artists, if formally requested, after its public exhibition during the PORT OCART OON and possible exhibition in other cities and countries.*

Katalog: *All the artists whose works are selected for the exhibition will receive a catalogue*

Adresa: PortoCartoon-World Festival, The Portuguese Printing Press Museum, Estrada Nacional 108, n.º 206, 4300-316 Porto, Portugal.

K dílům přiložte: *the following information:* author's name and address, title, theme section and year. The author's CV English (publications, exhibitions, prizes...) should also be sent.

Info + přihláška:

13. FreeCartoonsWeb Int'l Cartoonet Festival 2015 - Čína

13th FreeCartoonsWeb International Cartoonet Festival-2014

1) Cartoon:
(A) Gourmet; (B) 12 Chinese Zodiac;
(C) 12 Constellations; (D) Free Theme

2) Caricature:
(A) Famous President; (B) Sports Star;
(C) Entertainment Star; (D) Warren Buffett

2. Deadline:
February 18, 2015 (Chinese New Year's eve)

Soutěž má spoustu kategorií!

Sekce a téma:

1) Cartoon:

(A) Gourmet; (B) 12 Chinese Zodiac; (C) 12 Constellations; (D) Free Theme

2) Caricature:

(A) Famous President; (B) Sports Star; (C) Entertainment Star; (D) Business Star

Deadline: 18. 2. 2015 (Chinese New Year's)

Rozměr: Min: **A4** (210mmx297mm), Max: **A3** (297mmx420mm).

Počet: Neomezený. Please send digital original drawings to this contest.

Participants are requested to send together with their cartoons, an entry-form with digital signature, a photograph or caricature. The form can be downloaded at FreeCartoonsWeb.

Texty: Titles or entry-form must be filled out in understandable English or Chinese.

Adresa: pouze skrz e-mail : freecartoons@126.com

Format: JPEG Size; max.4M per cartoon Resolution ratio: 200dpi-300dpi

Publikování: The excellent cartoons will be published in Chinese newspaper and magazine.

Výstava: Some cartoons will be exhibited in China.

Vracení: All cartoons will **not be returned**.

Ceny:

1) Cartoon: Grand Prize (1 awards): Certificate+Catalogue+Gifts; Gold Prize (2 awards): Certificate+Catalogue; Silver Prize (4 awards): Certificate+Catalogue; Bronze Prize (8 awards): Certificate+Catalogue.

2) Caricature: Grand Prize (1 awards): Certificate+Catalogue+Gifts; Gold Prize (2 awards): Certificate+Catalogue; Silver Prize (4 awards): Certificate+Catalogue; Bronze Prize (8 awards): Certificate+Catalogue.

Vice info: URL: <http://www.fcwfcw.com> , <http://www.fcw.cn> - E-mail: freecartoons@126.com (Only for Festival).

INZERCE:

Přenechám všechny časopisy **e-GAG**, časopis České Unie Karikaturistů zaslané po internetu a tištěné **černobíle za menší úplatu v CZ/Kčs**. Důvod - Stěhování do malého bytu.

Pavel Starý tel.: 777 577 454

Aktuality:

Kolín s humorem

Již potřetí probíhá v sále Městské knihovny v Kolíně výstava kresleného humoru. V pondělí 5. ledna mohli zájemci navštívit vernisáž prací **Zdeňka Hofmana**. Protože ale autor nebyl přítomen, výstavu zahájil kolínský humorista **Jaroslav Skoupý**. Výstava je v knihovně k vidění do konce ledna. (**J.Ktk**)

NC 2014 už má žánrové poroty (složení té cartoonistické však není známo)

„Stejně jako v minulých ročnících vyhlašujeme v soutěži Novinářská cena 2014 **kategorii o Nejlepší česko-slovenský kreslený vtíp, komiks nebo karikaturu**, ve které soutěží čeští a slovenští kreslíři a karikaturisté. Tragické událost v redakci francouzského týdeníku *Charlie Hebdo* jen ukázala na nutnost podpory nezávislé a svobodné žurnalistiky, **obzvláště podpory karikatury jako zcela specifického novinářského žánru**, který i beze slov dokáže vtípně reflektovat aktuální dění ve společnosti,“ uvedl ředitel Nadace Open Society Fund Praha **Robert Basch**. **Otištěné vtípy posílejte na výstavu do konce ledna!**

Když Česká unie karikaturistů v uplynulých ročnících soutěže zprvu zásluhou člena jury *Ivana Hanouska* prosadila na NC **Fedora Vica** a posléze navrhovala prostřednictvím svého předsednictva na poctu **Vladimíra Jiráňka** a **Vladimíra Renčína**, **argumentovala pro podporu karikatury v novinách podobně**. Ale neměli jsme ještě po ruce tak silné *Kalašnikovy* argumenty... (g)

Konečně nová informace od pramene:

Ve **Víkendu MfDNESu** díky francouzské novinářce konečně zjišťujeme některé údaje, které nám vrtaly v hlavě v případě vycházení „**CH-H**“ - tak třeba divný údaj o tom, že týdeník začal vycházet až v r. 1992? On totiž mezi lety 1982 až 1992 nevycházel! A když přestal vycházet odešli kreslíři do penze anebo třeba **Cabu** kreslil pro (v tomto GAGu zmíněný) „**Le Canard enchaîné**“ (co vychází už sto let!). A finanční problémy prý způsobil, píše se tu, začátek vydávání konkurenčního týdeníku „**Siné Hebdo**“ - zřejmě projekt na bázi původních „**Siné Massacre**“ a „**L'Enrage**“ pařížského karikaturisty **Maurice Sineta**, zvaného **Siné**. (red.)

Jiří Šlitr láká ke Kaštanu

Výstava o Jiřím Šlitrovi v **Popmuseu Praha - KC Kaštan** je otevřena až do konce února, takže nejen místní obyvatelstvo, ale naši čtenáři z venkova mohou využít návštěvu metropole k poznání unikátního souboru Šlitrovy tvorby - kupříkladu karikatury z dob jeho středoškolských studií (karikatury spolužáků včetně tabla a profesorů). Třeba karikatura Lubomíra Dorůžky, která dosud jen visela u Dorůžků na stěně zde je vystavena úplně poprvé. A kdo by se nepotěšil Betlémem od Jiřího Šlitra!?

Ale to není vše! Aleš Opekar, který výstavu organizuje, píše čtenářům GAGu: „*Na základě ohlasů naší výstavy **Populární hudba v českém kresleném humoru** jsme byli požádáni o její další variantu na léto 2015 do brněnského prostoru **Semilaso**. Až přijde ten čas, oslovím opět karikaturisty o souhlas s účastí na této výstavě. Každý zúčastněný totiž bude mít též prostor pro jakoukoliv další prezentaci. Mohou zde být jakékoliv propagační materiály, brožury, mohou se zde v případě zájmu prodávat knížky s publikovanými karikaturami, časopisy a podobně.*“

Snímek: **Jan Koutek**

Hudba a vtip v Brně

V brněnském **Semilasu** probíhá během roku koncertní program, avšak v létě, konkrétně od začátku srpna do poloviny září, kdy koncerty nejsou, využívají prostor k výstavám. Letos tedy požádali **Popmuseum** o zapůjčení výstavy z Kaštanu z roku 2013, respektive o její variantu. V průběhu výstavy by zde dle pořadatelů bylo možno i prezentovat jakoukoli související aktivitu – přednášku, hudební vystoupení atd. Takže asi nejen nás napadne, že je to velká příležitost pro **Českou unii karikaturistů** právě v roce **25. výročí založení** prezentovat se (na široké téma hudba) ve „druhém městě“. A samozřejmě i individuální hudební produkce - napadá nás třeba z karkaturistů-muzikantů *Kemel* či *Slíva*... (han)

O karikatuře v souvislosti s teroristickým útokem na pařížský týdeník **Charlie** se toho řeklo a napsalo v médiích mnoho. Proto tentokrát vynecháváme výčet článků a jejich názvů včetně odkazů. Myslím, že stačí kliknout na vyhledávači na toto slovo a budete mít na výběr (i v češtině) spoustu materiálu. Připomínáme proto alespoň debatu Karla Hvizďaly, kterou vysílá **Český rozhlas** v sobotu 31. 1. od 18.10 hodin na stanici **ČRo Plus** a na níž přislíbil účast **Milan Podobský**.

Citáty na tento měsíc: A fór/ismy

„Používejte myšlenky jiných, tím si ušetříte ty svoje“
„Všeho měl dost a tak se pustil do ničeho“
„Nezapomínej na to, co jsi už zapomněl“

Josef Poláček: „*Bonbóny přátelům nejmilejším*“ na rok 2015

Tak nevím. Možná jsem měl velké oči a těch soutěží po světě zase tolik každoročně neběhá. Anebo se nějak vytrácejí z kalendáře? Možná si pamatujete, že v GAGu často píšeme, že se jich v globálu vyhlašuje půl druhé stovky. Když se však nyní dívám na tabulku Kalendária, zdá se, že je jich méně. Když započtu i ty už „prošlé“ soutěže z kraje ledna, co „vypadly“ z pořadníku - a naopak připočtu ty, které ještě obohatí nabídku GAGu příště (s uzávěrkou v druhé půli března), stejně jich asi nebude víc než tak dvě desítky... Násobte to známým počtem kvartálů a dojdeme k výslednému odhadu ani ne sto soutěží ročně, pokud se tedy v průběhu roku 2015 aktivita pořadatelů výrazně nezlepší. Asi bude stát za to, až budeme mít za sebou aspoň pololetní bilanci, porovnat to s minulým rokem, či ještě lépe s pár minulými ročníky a z rubriky „Propozice“ zjistit, zda to je opravdu průkazný trend.

Většina z vás si právem řekne, že tyto mé starosti moc autorů netrápí. Vždyť soutěže obesílají tuzemští autoři jen sporadicky a ve větší míře jen tehdy, když je uspořádáme v Česku. A ta desítka agilnějších, namátkou jmenujme Davida, Kubce, Srnu, Taussiga, Tomaschoffa, Trunečka, Valockou (řazeno abecedně!) - si také dost vybírá a pokud mne neopravíte, tak bych to tipnul maximálně na deset až dvacet soutěží ročně - jde tedy jen nízká procenta ze všech příležitostí. Však také už není výjimkou, když se pod vlaječkou anebo nadpisem Česká republika objevuje jen jedno či dvě jména (a ještě jde občas o záhadnou bytost jménem Ismal nebo Mustafa). A pak jsou tu oni občasní soutěžící (jde o silné váhy, jako Barták, Plotěná, Slíva...), kteří do Čech přivezou tu a tam i nějaké to významnější ocenění. Jenže ti si dost vybírají a zdá se, že obesílají takové projekty, o nichž mají důvěryhodné informace; co do pořadatelů i složení jury).

Kresba: Jiří Slíva (čestné uznání - **Zlatý úsměv** Beograd 2014 - Srbsko)

No tak tedy - letošní soutěžní kalendář se teprve rozběhl - a my tu už vidíme trávu růst (na jeho hrobě?) Z jistých událostí je patrné, že na Západě, aspoň tom evropském, nehynou už jen tištěná média - dříve to hlavní zdroj výtvarné legrace pro čtenáře a zdroj obživy pro její autory. Hynou druhořadně i soutěže kreslené psiny... V posledních letech už nepamatuji žádnou na soutěž pořádanou v USA. A nyní končí i zajaté jihozápadoevropské festivaly cartoons. Už před lety zanikly ty, které žily jen z vůle svých zakladatelů-pořadatelů a s jejich odchodem zanikly (Bordighera, Ancona). V tomto čísle jste našli zprávu o další italské „klasice“ - přechod Marostiky na bienále může být rozumný, ale také předsmrtný tah.

Celý žánr kresleného humoru kupodivu prožívá velkou krizi zrovna ve „chvíli“, kdy jeho velkému rozmachu - v bezbřehém světě internetu - vlastně nic nestojí v cestě. Zdánlivě. Ve skutečnosti však absolutní svoboda šíření obrázků pracuje na jejich konci. Tyto řádky nejsou vyargumentovanou dedukcí, ale jen přiznanou ukázkou autorovy dojmologie. Asi takto: pokud může být všude všechno, nemusí být vlastně téměř nikde nic. Internet se bude muset dál vyvíjet a platit honoráře; pokud budeme chtít najít kvalitu - o tu nyní jde - na jednom místě. Abychom ji nehledali po stovkách facebooků a obdobných, možná ani ne spuštěných vynálezech, budem se muset vrátit o pár kroků zpět. Totiž k solidnímu redigování, které hloupé, neumělé, kýčovitě, sprosté, nemravné (co do morálky - ne sexu) nepustí do svého „něčeho“. Ať už se to jmenuje web anebo jinak, na takové adrese musí mít zájemce o vtip jistotu, že najde co hledá - pokud hledá kvalitu. A že se tam nebude brodit za jedním dobrým příspěvkem lagunou přetékanými hovadinami a ještě zpěněnou hodnotícími poznámkami negramotů. S vypečeným obsahem i vypráskaným pravopisem daným úrovní jejich autorů.

Pro málo zainteresované osoby to může vypadat, že jsou ta slova o cenzuře. O té však na internetu nemůže být řeči. Jde spíš jen o to najít jednoduchou cestu k návštěvě dobře a čistě osetého ostrůvku humoru, kam by se inteligencí obšťastněný zájemce mohl s klidem obrátit, kdykoliv by cítil potřebu potěšit se tím, co má rád. V tom špinou zaneřádném oceánu trap-

ných vtipů, valícím se jako tsunami kolem, to opravdu není snadné... Kde jsou časy, kdy se humor pro osoby s IQ nad 101 nacházel v kulturních časopisech... Souviselo to s tím, jací lidé ta periodika vytvářeli.

Takže ony ty soutěže s tisíčovými stohy příspěvků z pěti kontinentů hrají možná v tom směru určitou roli. Jen zástupnou, ale kladnou. Těžko by se mezi vítěze v italském Trentu vřadil nějaký Venouš, který neumí kreslit. Natož pak, aby tam uspěly ty hloupé a dávno několikrát vytěžené anekdoty z české putyky - ty se prostě ve světě neprosadí.

V tom je tedy mezinárodní soutěžení chvályhodné, neboť konkurence vždy a všude pomáhá kvalitě, v karikatuře navíc přispívá i k vývoji žánru. Proto se jí v GAGu i nadále věnujeme, byť o její kultivační schopnosti směrem k domácí mladé scéně občas pochybujeme. (**G-men**)

Na snímku: Jury soutěže *Taborda* v Argentině právě vybrala práce k ocenění na téma *Tango*

2014/2015	Název soutěže	Body *)	Deadline	GAG **)
Leden 2015	Erotica - Strumica, Makedonie - pooozdě...	***	16. 1. 2015	51/52
Hořííí!	ECC - Kruishoutem, Belgie	*****	20. 1. 2015	46/50
Hořííí!	Ilustra Maxima - jen e-mail	-	20. 1. 2015	51/52
Hoříí!	Zlatá přílba - Kruševac, Srbsko - Nové!	****	25. 1. 2015	51/52
Únor	Satyrykon - Legnice, Polsko - novinka!	*****	7. 2. 2015	51/52
	PCW Festival - Porto, Portugalsko - new!	****	13. 2. 2015	1
	FCW int. cartoonet Festival - Čína - nové!	**	18. 2. 2015	1
	Culture - Tabriz, Irán - NEW!	***	20. 2. 2015	51/52
	Fax for Peace+Tolerance - Spilimbergo, Itálie - New	**	28. 2. 2015	č.1
Březen	The Protester + Free - Gabrovo, Bulharsko - nové!	****	1. 3. 2015	1
Náš tip!	Golden Keg - Prešov, Slovensko - NEW!	***	2. 3. 2015	1
	„Health“ Gathering - Cairo, Egypt - new!	-	10. 3. 2015	1
	C. C. Kurtukunst - Berlín, Německo - NEUE!	**	15. 3. 2015	1
	Marco Biassoni - Gallarate, Itálie - nové!	***	15. 3. 2015	1

*) ve sloupci **Body** vycházíme z hodnocení soutěže jiných cartoonistických portálů, hlavně však z vlastních zjištění. **Čím více hvězdiček, tím lepší soutěž.** Bez hvězdiček jsou obvykle nové či nepříliš známé soutěže.

***) ve sloupci uvádíme **číslo** e-GAGu, v němž najdete český výtah z propozic. Plus odkaz na závazný originál.

e-GAGmag * Měsíčník autorů a přátel české karikatury. Založen 2003. 13. ročník. Toto je č. 15/1 (606) z 25. 1. 2015 * Číslo 15/2 vyjde po 19. 2. 2015 * Redakce: ivan.hanousek@dreamworx.cz